

Undervisningsressurser for velferdsinstruktører

Områdets velferdsledere, områdets velferdsspesialister, regionale velferdsspesialister,
samt velferdskomiteer på regional-, stavs- og menighetsplan

JESU KRISTI
KIRKE
AV SISTE DAGERS HELLIGE

Maleri på omslaget: *Kristus helbreder syke ved Betesda*, av Carl Heinrich Bloch.
Gjengitt med tillatelse fra kunstmuseet ved Brigham Young University.

© 2004-2007 Intellectual Reserve, Inc.

Ettertrykk forbudt

Printed in USA

Engelsk original godkjent: 2/07

Godkjent for oversettelse: 2/07

Oversettelse av *Instructional Resources for Welfare Trainers*

Norwegian

37058 170

INNHold

Innledning	iv
1. Åndelig og timelig velbefinnende	1
2. Selvhjulpenhet	3
3. Omsorg for de trengende	7
4. Fasteloven og fasteoffer	11
5. Biskopens velferdsplikter	13
6. Prestedømsquorumenes velferdsplikter	17
7. Hjelpeforeningens velferdsplikter	19
8. Hvordan yte effektiv velferdshjelp	23
9. Kirkens velferdsvirksomhet	25
10. Hjelp andre å bli mer selvhjulpne	28
11. Styrk velferdskomiteene	32
12. Bruk velferdsspesialister	34
13. Det aronske prestedømme og velferd	36
14. Kriseberedskap	39
15. Sosiale og følelsesmessige behov	47
16. Ansvarshavende stavers plikter i forbindelse med velferdsvirksomhet	49
17. Hvordan bruke skjemaet «Analyse av behov og ressurser»	54
18. Familiens hjemmelager og økonomi	67

INNLEDNING

Bruk av denne boken

Denne boken er en undervisningsressurs for velferdskomiteer på regional-, stavs- og menighetsplan, samt biskopenes velferdsråd på stavspan. Leksjonene i denne boken forklarer åndelige og timelige velferdsprinsipper og hvilke ansvarsoppgaver biskoper og ledere i Det melkisedekske prestedømme og Hjelpeforeningen har. Ledere skulle planlegge og undervise i disse leksjonene slik de tilskyndes av Ånden, som en hjelp til å dekke de åndelige, følelsesmessige og timelige behovene til medlemmene i staven, distriktet, menigheten eller grenen.

Videokassetten *Welfare Video* [Velferdsvideo] (56555.170) eller DVD-en *In the Service of Your God* [I din Guds tjeneste] (54645) foreslås brukt i mange av leksjonene. Denne videokassetten eller DVD-en kan bestilles gjennom Kirkens distribusjonssentre. Andre undervisningshjelpemidler i denne boken er blant annet en liste over materiell til hver leksjon, sitater fra Kirkens håndbøker, skriftstedhenvisninger, forslag til diskusjonsspørsmål og andre forslag for å få klassen til å delta. Ytterligere forslag i forbindelse med undervisning kan finnes i *Veiledning i undervisningen* (34595 170) og *Undervisning, intet større kall* (36123 170).

Oppmuntre til diskusjon i klassen

Fremfor å presentere disse leksjonene som forelesninger, bør du hjelpe klassens medlemmer å delta på en meningsfylt måte ved å diskutere leksjonens hovedpunkter, skriftsteder og sitater fra Kirkens håndbøker. Når klassens medlemmer deltar, lærer de leksjonens hovedpunkter mer effektivt og får en bedre forståelse av hvordan de kan anvende evangeliets prinsipper. Søk Åndens veiledning når du skal avgjøre hvilke spørsmål du skal stille, hvordan du skal organisere dem og hvordan dere skal drøfte dem. Klassediskusjonene skulle fokusere på ting som hjelper medlemmene å komme til Kristus og leve som hans disipler. Diskusjoner som ikke oppfyller disse formålene, må du styre tilbake på riktig spor. For flere ideer til å undervise ved hjelp av spørsmål, se *Undervisning, intet større kall*, 68-70.

Bruk følgende retningslinjer til å oppmuntre til klassediskusjon:

1. Etter å ha stilt et spørsmål, gir du klassen en skriftstedhenvisning slik at de kan finne svaret.
2. Still spørsmål som krever overveielse og diskusjon fremfor *ja-* og *nei-*spørsmål. Spørsmål som begynner med *hvorfor*, *hvordan*, *hvem*, *hva*, *når* og *hvor* er vanligvis meget effektive når det gjelder å få i gang en diskusjon.
3. Oppfordre elevene til å fortelle hva de føler for det de lærer av leksjonen. Oppfordre dem også til å fortelle om erfaringer som viser hvordan velferdsprinsipper kan anvendes i deres kall. Gi positive kommentarer til deres bidrag. Hvis det imidlertid blir sagt noe som er i strid med Kirkens lære eller retningslinjer, må du sørge for å rette opp i misforståelsen. Disse viktige velferdsprinsippene er guddommelige og må ikke vannes ut, forandres eller misforstås. Diskusjoner som ikke innbyr Ånden, må du ved hjelp av kjærlighet og ydmykhet lede mot korrekte prinsipper (se *Undervisning, intet større kall*, s. 84-87).
4. Vær var for det enkelte klassemedlems behov. Selv om alle skulle oppmuntres til å delta i diskusjonen, vil kanskje noen vegre seg for å gjøre det. Du kan gjerne snakke med dem på tomannshånd for å finne ut hva de synes om å lese høyt eller delta i leksjonen. Pass på at du ikke kaller på noen som kan bli forlegne.

1

ÅNDELIG OG TIMELIG VELBEFINNENDE

Mål

Hver deltaker vil bestemme seg for å begynne å forbedre sitt åndelige og timelige velvære.

Materiale til denne leksjonen

DVD-en *In the Service of Your God* (54645)

Uttalelse fra *Kirkens instruksjonshåndbok*

Be en deltaker om å lese følgende uttalelse:

«Det å ta individuelt ansvar for åndelig velvære og timelig velferd har alltid vært en del av det å etterleve evangeliet...

Prinsipper for å forbedre det åndelige velbefinnende innbefatter:

Å ha tro på Jesus Kristus...

Å motta evangeliets frelsende ordinanser...

Å be hver dag og studere Jesu Kristi evangelium...

Å adlyde Guds bud...

Å elske Gud og elske og tjene andre...

Å styrke familien ved å be sammen, studere Skriftene sammen og elske og ha omsorg for hverandre.

Å delta på Kirkens møter...

Å dele evangeliet med venner og slektninger...

Å finne avdøde forfedres navn og sende dem inn til tempelordinanser...

Prinsipper for å forbedre den timelige velferd består i å dra omsorg for de fattige og trengende og bli selvforsynt individuelt og som familier.» (*Kirkens instruksjonshåndbok, bok 2 – Ledere i pres-tedømmet og hjelpeorganisasjonene* [1998], 255.)

Spør deltakerne: Hvordan hjelper velferdsprinsippene oss å bli mer lik vår himmelske Fader og Jesus Kristus?

Hovedpunkter: Hva er det sentrale i velferd?

Hjelp deltakerne å forstå følgende prinsipper, og drøft dem etter behov. Forklar at disse prinsippene er det sentrale i Kirkens velferd:

1. Alle ting tilhører Herren (se L&P 104:14).
2. Alle ting er åndelige for Herren (se L&P 29:34-35).
3. Timelig velferd innbefatter mat, klær, husly, helse, utdanning, arbeid og følelsesmessig styrke.
4. Åndelig velferd innbefatter å tilbe Gud, studere evangeliet, styrke familien, motta ordinanser og yte tjeneste (se *Kirkens instruksjonshåndbok, bok 2*, 255).
5. Åndelig og timelig velbefinnende følger av å utføre Herrens vilje slik den er åpenbart gjennom hans profeter.

Videopresentasjon: Elias og enken i Sarepta

Vis «Elias og enken i Sarepta» (fra DVD-en *In the Service of Your God*) hvis den er tilgjengelig, eller les eller fortell historien om Elias og enken i Sarepta, slik den finnes i 1. Kongebok 17:2-24 (se også Jeffrey R. Holland: «En håndfull mel og litt olje», *Lys over Norge*, juli 1996, s. 31).

Spør deltakerne: Hva kan vi lære av denne enkens eksempel? Hva gjorde hun for å frelse seg selv og sin sønn åndelig og timelig? Hva har vår profet i dag rådet oss til å gjøre for å forbedre vårt åndelige og timelige velbefinnende? (Svarene kan omfatte: Betale full tiende; gi rundhåndede fasteofre; sette vårt hus i orden; være moderate i vårt forbruk;

unngå gjeld; nedbetale økonomiske forpliktelser, ikke minst pantegjeld; spare litt; sette til side et matvarelager og strekke ut en hjelpende hånd til andre. (Se Gordon B. Hinckley: «Til guttene og mennene», *Liahona*, jan. 1999, s. 63. Se også Gordon B. Hinckley: «Tiden vi lever i», *Liahona*, jan. 2002, s. 83).

Ytterligere læresetninger fra Kirkens ledere

Gi deltakerne del i følgende uttalelser slik du selv ønsker:

«Vår primære hensikt var å etablere, så langt det var mulig, et system som ville fjerne lediggangens forbannelse og forsorgsvesenets onder, og gjeninnføre uavhengighet, flid, sparsommelighet og selvrespekt blant våre medlemmer. Kirkens mål er å hjelpe den enkelte til å hjelpe seg selv.» (Det første presidentskap, i Conference Report, okt. 1936, 3.)

«Til alle menn og kvinner ... i denne kirken som betaler en ærlig tiende, enten det er mye eller lite, vil jeg uttrykke takknemlighet for den tro som fins i deres hjerte... Jeg takker dem som betaler fasteoffer. Dette koster ikke giveren annet enn å hoppe over to måltider i måneden. Det danner ryggraden i vårt velferdsprogram.» (Gordon B. Hinckley: «Tiden vi lever i», *Liahona*, jan. 2002, s. 83.)

«La oss ha litt mat i reserve som vil holde liv i oss i en krisesituasjon. Men la oss ikke få panikk

eller gå til ytterligheter. La oss være forsiktige på alle måter.» (Gordon B. Hinckley: «Tiden vi lever i», *Liahona*, jan. 2002, s. 83.)

«Altfor mange i Kirken har ikke latt være å pådra seg unødvendig gjeld. De har få eller ingen oppsparte midler. Løsningen er å budsjettere, leve innenfor rammen av våre midler og spare litt med henblikk på fremtiden.» (Thomas S. Monson: «Retningsgivende prinsipper for personlig velferd og velferd i familien», *Lys over Norge*, feb. 1987, s. 2.)

«Hensikten med velferdsprogrammet er å ta hånd om de fattige og trengende og gjøre Kirkens medlemmer, gjennom lydighet mot evangeliets prinsipper, sterke og selvhjulpne.» (James E. Faust: «Ansvaret for vår velferd hviler på meg og min familie», *Lys over Norge*, nr. 6 1986, s. 17.)

Oppgave

Be deltakerne om selv å evaluere hvor godt de følger de råd profeten og andre ledere i Kirken har gitt oss om åndelig og timelig velbefinnende. Be dem velge ett eller to områder hvor de kan forbedre seg og legge og gjennomføre konkrete planer for umiddelbart å begynne å forbedre seg.

Bær vitnesbyrd om at velsignelsene ved å følge profetens råd er både timelige og åndelige.

2 SELVHJULPENHET

Mål

Hver deltaker vil bestemme seg for å bli mer selvhjulpne.

Materiale til denne leksjonen

En kopi av selvhjulpnehetsoppgaven (i denne leksjonen) til hver deltaker

Uttalelse fra *Kirkens instruksjonshåndbok*

Be en deltaker om å lese følgende uttalelse:

«Frelseren har befalt Kirken og dens medlemmer å være selvhjulpne og uavhengige...

For å bli selvhjulpne må en person arbeide. Arbeid er fysisk, mental eller åndelig innsats. Det er en grunnleggende kilde til lykke, egenverd og fremgang. Ved arbeid oppnår menneskene mye godt i livet...

Når mennesker blir selvhjulpne, er de bedre beredt til å utholde motgang. [De er også] bedre i stand til å hjelpe andre som trenger hjelp.» (*Kirkens instruksjonshåndbok, bok 2 – Ledere i prestedømmet og hjelpeorganisasjonene* [1998], 257.)

Spør deltakerne: Hva betyr selvhjulpnehet? (Selvhjulpnehet betyr at vi bruker alle våre velsignelser fra vår himmelske Fader til å ta vare på oss selv og vår familie, og til å finne løsninger på våre egne problemer.)

Spør deltakerne: Hvordan hjelper det å bli selvhjulpne oss til å bli bedre mennesker, bedre familiemedlemmer, bedre venner, bedre medlemmer av Kirken, bedre samfunnsborgere og bedre Kristi disipler?

Skriptsted

Be en deltaker om å lese følgende skriptsted:

«Men dersom noen ikke har omsorg for sine egne, og mest for sitt husfolk, han har fornektet troen og er verre enn en vantro» (1. Tim. 5:8).

Spør deltakerne: Hvorfor tror dere Paulus sier at en person som ikke forsørger sine egne, har fornektet troen?

Hovedpunkter

Hjelp deltakerne å forstå følgende punkter, og drøft dem etter behov:

1. Handlefrihet er grunnleggende for vår Skapers plan (se L&P 58:26-28; 2. Nephi 2:27).

Spør deltakerne: Hva er forholdet mellom handlefrihet og selvhjulpnehet?

2. Selvhjulpnehet er nødvendig for å kunne ta vare på vår familie og oss selv. «Vår himmelske Fader har gitt alle sine barn alt de har – deres talenter, evner og materielle ting – og har satt dem til forvaltere over disse velsignelsene (se L&P 104:11-13). For å utføre sin forvaltning med heder skulle medlemmer av Kirken bli selvhjulpne og bruke disse velsignelsene til å ta vare på seg selv og sin familie» (*Kirkens instruksjonshåndbok, bok 2*, 257).

3. Selvhjulpnehet er nødvendig for å kunne hjelpe andre. President Marion G. Romney sa: «Uten selvhjulpnehet blir man ikke i stand til å realisere det iboende ønsket om å tjene. Hvordan kan vi gi hvis det ikke er noe der? Mat til de sultne kan ikke komme fra tomme hyller. Penger til å hjelpe de trengende kan ikke komme fra en tom pung. Støtte og forståelse kan ikke komme fra de følelsesmessig utsultede. Lærdom kan ikke komme fra de ulærde. Og viktigst av alt, åndelig veiledning kan ikke komme fra de åndelig svake.» (I Conference Report, okt. 1982, 135, eller *Ensign*, nov. 1982,

93.) Likevel behøver vi ikke vente med å tjene andre til vi er fullstendig selvhjulpne.

Spør deltakerne: Hvordan skiller selvhjulpnet seg fra materialisme eller jag etter rikdom? (Se Jakobs bok 2:18-19.)

4. Kirken oppfordrer sine medlemmer til å bli selvhjulpne på seks grunnleggende områder: utdanning og lese/skriveferdighet, fysisk helse, arbeid, hjemmelager, styring av ressurser og åndelig, følelsesmessig og sosial styrke (se *Kirkens instruksjonshåndbok, bok 2, 257-58*).

Historien om familien Castañeda

Les (eller be en deltaker om å lese) historien som hører til denne leksjonen. Drøft med deltakerne hvordan det å etterleve evangeliet hjalp denne familien å bli selvhjulpne.

Drøft hvordan dette eksemplet er relevant for deltakernes egne omstendigheter.

Ytterligere læresetninger fra Kirkens ledere

Drøft følgende uttalelser slik du selv ønsker:

«Vi skulle alle tilstrebe å bli mer selvforsynt, en større del av selvhjulpnetens ånd og et større ønske om å ta vare på oss selv og våre egne» (Gordon B. Hinckley i *Conference Report*, okt. 1982, 111, eller *Ensign*, nov. 1982, 76).

«Verden vil hente mennesker bort fra slummen. Kristus tar slummen ut av mennesker, og så går

de selv bort fra slummen. Verden former mennesker ved å forandre deres omgivelser. Kristus forandrer mennesker, som så forandrer sine omgivelser. Verden former menneskets oppførsel, men Kristus kan forandre menneskets natur.» (Ezra Taft Benson i *Lys over Norge*, nr. 2 1986, 5.)

«Ingen sann siste-dagers-hellig som fysisk og følelsesmessig sett er i stand til det, vil frivillig velte byrden av sin egen eller familiens ve og vel over på en annen. Under Herrens inspirasjon og ved hjelp av sin egen arbeidskraft vil han så lenge han kan, tilføre seg selv og sin familie livets åndelige og timelige nødvendigheter.» (Spencer W. Kimball i *Lys over Norge*, april 1978, s. 109.)

«Vi har lykkes ganske bra når det gjelder å få de siste-dagers-hellige til å forstå at de må ivareta sine egne materielle behov og derefter bidra til velferden for dem som ikke er istand til å skaffe seg det de trenger til livets opphold. Dersom et medlem ikke er istand til å forsørge seg selv, skal først familien trekkes inn og derefter Kirken, i denne rekkefølge.» (Boyd K. Packer: «Å kunne stole på seg selv», *Lys over Norge*, mars 1976, s. 21.)

Oppgave

Gi deltakerne en kopi av selvhjulpnetoppgaven som hører til denne leksjonen, og be dem fullføre den. Oppfordre deltakerne til å bestemme seg for å bli mer selvhjulpne ved å legge spesifikke planer for å iverksette de ideene de skrev ned i oppgaven.

Bær vitnesbyrd om fordelene ved å bli selvhjulpne.

Historien om familien Castañeda

Jeg vil gjerne fortelle dere en historie jeg hørte nylig i Mexico. I Torreón ble jeg kjørt rundt i den fine bilen som tilhørte mannen jeg skal omtale. Han heter David Castañeda.

For 30 år siden bodde han, hans hustru Tomasa og deres barn på en tørr liten medtatt ranch like ved Torreón. De hadde 30 høner, 2 griser og en mager hest. Hønene la noen egg som de kunne spise, og som gjorde det mulig å tjene en peso nå og da. De var fattige. Så kom misjonærene til dem. Søster Castañeda sa: «Eldstene tok skylappene bort fra øynene våre og bragte lys inn i vårt liv. Vi visste ingenting om Jesus Kristus. Vi visste ikke noe om Gud før de kom.»

Hun hadde to års skolegang, hennes mann ingenting. Eldstene underviste dem, og til slutt ble de døpt. De flyttet inn til den lille byen Bermejillo. De var så heldige å bli ledet inn i skraphandlerbransjen, og kjøpte opp bilvrak. Dette ga dem forbindelse med forsikringsselskaper og andre. Gradvis bygde de opp en fremgangsrik forretning der faren og hans fem sønner arbeidet. Med enkel tro betalte de tiende. De satte sin lit til Herren. De etterlevde evangeliet. De tjenestegjorde når som helst de ble kalt til det. Fire av sønnene og tre av døtrene reiste på misjon. Den yngste sønnen virker for tiden i Oaxaca. De har nå bygget opp en meget betydelig forretningsvirksomhet. De har hatt fremgang. De har blitt spottet av folk som kritiserer dem. Deres svar er et vitnesbyrd om Herrens kraft.

Ca. 200 av deres familie og venner har sluttet seg til Kirken på grunn av deres innflytelse. Over 30 sønner og døtre av familie og venner har vært på misjon. De ga Kirken tomten der et møtehus nå står.

Barna, som nå er voksne, og foreldrene reiser etter tur til Mexico City hver måned for å arbeide i templet der. De står som et levende vitnesbyrd om den store kraft dette Herrens verk har til å oppløfte og forandre mennesker. De er eksempler på de mange tusener over hele verden som opplever mormonismens mirakel som et vitnesbyrd om det guddommelige verk som de får del i. [Gordon B. Hinckley: «Vitnesbyrd», *Lys over Norge*, juli 1998, s. 70]

SELVHJULPENHETSOPPGAVE

Som medlemmer av Kirken skulle vi bli selvhjulpne på seks grunnleggende områder: (1) utdanning og lese/skriveferdighet, (2) fysisk helse, (3) arbeid, (4) hjemmelager, (5) styring av ressurser og (6) åndelig, følelsesmessig og sosial styrke (se *Kirkens instruksjonshåndbok, bok 2 – Ledere i prestedømmet og hjelpeorganisasjonene* [1998], 257-58). Bestem deg for å bli mer selvhjulpne ved å anvende dem i ditt liv.

Velg ett av disse seks områdene. Nedenfor skriver du så fem måter å bli mer selvhjulpne på dette området.

Område av selvhjulpnehet: _____

Ting du kan gjøre for å bli mer selvhjulpne:

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

3 OMSORG FOR DE TRENGENDE

Mål

Hver deltaker vil bestemme seg for å gjøre mer for de fattige og trengende.

(Merk: Minn deltakerne på at de ikke skal gi fortrolige opplysninger når de snakker om dette temaet.)

Materiale til denne leksjonen

DVD-en *In the Service of Your God* (54645)

Uttalelser fra *Kirkens instruksjonshåndbok*

Be en deltaker om å lese følgende uttalelser:

«Medlemmer av Kirken kan vise barmhjertighet med de fattige og trengende på mange ... måter. De kan personlig hjelpe dem som er i nød, gi av sin tid, sine talenter og sin åndelige og følelsesmessige styrke.» (*Kirkens instruksjonshåndbok, bok 2 – Ledere i prestedømmet og hjelpeorganisasjonene* [1998], 256.)

«[Herrens] forrådshus opprettes når trofaste medlemmer gir til biskopen av sin tid, sine talenter, sine ferdigheter, sin barmhjertighet, sine materielle eiendeler og økonomiske midler for å ta seg av de fattige... Herrens forrådshus finnes derfor i alle menigheter.» (*Kirkens instruksjonshåndbok, bok 2*, 256.)

Be deltakerne gi eksempler på hvordan de har blitt velsignet når de har gitt av sin tid og sine midler for å hjelpe de fattige.

Skriftsteder

Be noen deltakere lese følgende skriftsteder, og drøft hvordan de kan anvendes på deres kall som ledere i menigheten eller grenen:

«Og nå, med hensyn til disse ting som jeg har talt til dere, ja, med hensyn til å bevare en forlatelse

for deres synder fra dag til dag, så dere kan vandre skyldfrie for Gud, vil jeg dere skal gi av deres midler til de fattige – enhver ifølge det han har – ved å fø de sultne, kle de nakne, besøke de syke og yte dem hjelp, både åndelig og timelig ifølge deres ønsker» (Mosiah 4:26).

«Kom i hu, i alle ting, de fattige og trengende, de syke og lidende, for den som ikke gjør disse ting, er ikke min disippel» (L&p 52:40).

«Sannelig sier jeg, menneskene skulle arbeide ivrig for en god sak, og gjøre mange ting av egen fri vilje og tilveiebringe mye rettferdighet» (L&p 58:27).

Hovedpunkter

Hjelp deltakerne å forstå følgende punkter, og drøft dem etter behov:

1. De trengende er ikke alltid fattige i økonomisk forstand.

Spør deltakerne: Hvilke behov, bortsett fra økonomiske behov, kan en person ha? (Svarene kan omfatte: Åndelige, fysiske, utdanningsmessige, følelsesmessige og sosiale.)

2. Herren besvarer de trengendes bønner ved å tilskynde andre til å gjøre gode gjerninger: «Gud er oppmerksom på oss, og han våker over oss. Men det er vanligvis gjennom en annen jordisk person han dekker våre behov. Derfor er det nødvendig at vi tjener hverandre... Svært ofte består vår tjeneste i enkel oppmuntring eller i at vi gir praktisk hjelp med praktiske oppgaver, men hvilke herlige konsekvenser kan ikke praktiske gjerninger og små, men vel overveide handlinger føre til!» (Spencer W. Kimball: *The Teachings of Spencer W. Kimball*, red. Edward L. Kimball (1982), 252.)

Be deltakerne fortelle om erfaringer de har hatt med at Gud har hjulpet dem ved å virke gjennom en annen person.

Drøft hvordan deltakerne konkret kan hjelpe de fattige og trengende (se *Kirkens instruksjonshåndbok, bok 2, 255-56*).

3. Vi skulle tjene andre direkte på eget initiativ og på forespørsel fra biskopen og andre ledere i Kirken. Vi skulle også delta i prestedømsquorumenes og Hjelpeforeningens innsats for å hjelpe de trengende (se leksjon 6 og 7 i denne boken).

Hvis du ønsker det, kan du lese eller fortelle historien som hører til denne leksjonen. Be deltakerne fortelle om erfaringer de har hatt med å hjelpe til med å bære en annens byrder som enkeltperson, prestedømsquorum eller medlem av Hjelpeforeningen.

4. Ved å gjøre noe for å løfte opp en annen vil vi oppleve mer nestekjærlighet i vårt eget liv. Eldste Marion G. Romney sa: «Jeg er overbevist om ... at man kan [erhverve] nestekjærlighet, Kristi rene kjærlighet, raskere ved å bygge opp de uheldigstilte enn på noen annen måte.» (I F. Burton Howard, *Marion G. Romney: His Life and Faith* [1988], 125.) Eldste Gordon B. Hinckley har sagt: «Når familien kneler ned sammen for Herren og husker på de fattige, trengende og undertrykte, får de kjærlighet til andre mennesker fremfor til seg selv, respekt for andre, et ønske om å tjene i

henhold til andres behov.» (I Conference Report, april 1963, 127).

Bær vitnesbyrd om velsignelsene som følger av å hjelpe de trengende.

Videopresentasjon: Den barmhjertige samaritans eksempel

Vis «Den barmhjertige samaritan» (fra DVD-en *In the Service of Your God*) hvis den er tilgjengelig, eller be en deltaker lese lignelsen om den barmhjertige samaritan i Lukas 10:25-37. Spør deltakerne: Hvilke prinsipper for å hjelpe de fattige og trengende forklarte Frelseren i denne lignelsen? Hva tror dere hindret presten og levitten i å hjelpe den skadede mannen? Hva tror dere motiverte den barmhjertige samaritanen til å hjelpe ham?

Oppgave

Be deltakerne tenke på en gang de enten fulgte eller ikke fulgte Den hellige ånds tilskyndelse til å hjelpe noen. Oppfordre dem til ærlig å vurdere de tingene som tilskyndet dem til å hjelpe, eller hva som hindret dem i å hjelpe når de kunne ha gjort det. Foreslå at de ber en venn eller et medlem av familien om hjelp til å komme på bedre måter å reagere på tilskyndelser om å hjelpe, eller til å overvinne det som hindret dem i å hjelpe.

Bær vitnesbyrd om velsignelsene og gleden som blir dem til del som hjelper de fattige og trengende.

Å bygge et hus i Ecuador

I Otavalo i Ecuador bor en mann som en gang hatet Kirken. Han hatet alt som hadde med Kirken å gjøre: dens medlemmer, dens læresetninger – alt den sto for. Hver gang medlemmene ønsket å bygge et nytt møtehus, satte mannen seg imot det. Da en av Kirkens eiendommer ble tilgriset med graffiti, gikk det rykter om at han hadde vært med på det.

Ingen visste hvorfor han hatet Kirken. De visste bare at hver gang de møtte motstand eller forfølgelse, var det denne mannen som sto bak.

I fjor sommer ble Otavalo-området rammet av et jordskjelv som raserte mannens hus. Han hadde ikke noe sted å bo og visste ikke hvor han skulle gjøre av seg. Han ba om hjelp først her, så der. Han ba kommunen om hjelp, og deretter kirkene. Men Otavalo er et fattig samfunn, og det var få som hadde ressurser til å gjøre noe. Selv om noen ønsket å hjelpe, var det bare altfor mange behov og for lite ressurser.

I slutten av oktober gjorde derfor denne mannen, som hatet Kirken, noe han aldri hadde trodd han ville gjøre. Han banket på døren til Rafael Campo, høyprestenes gruppeleder [i den lokale menigheten].

«Det er noe jeg ønsker å snakke med deg om,» sa han. «Huset mitt er ødelagt, og jeg har ikke penger til å reparere det. Jeg vet vi ikke har vært enige før og at jeg ikke har noen rett til å be dere om noe, men likevel er situasjonen den at jeg mangler hus til familien min, og jeg lurte på om din kirke ville hjelpe på en eller annen måte.»

Bror Campo hadde sluttet seg til Kirken 30 år tidligere. Han var en av de første som ble døpt i Otavalo. Han hadde personlig vært vitne til mannens ofte hevngjerrige ord og handlinger mot Kirken. Mange tanker svirret rundt i bror Campos hode den dagen. Men til slutt var det Frelserens ord som gjorde sterkest inntrykk på ham: «Om noen slår deg på høyre kinn, så vend også det andre til» (Matteus 5:39).

«Vi har forkynt dette i 30 år,» sa han til seg selv. «Kanskje det er på tide å praktisere det vi har lært.» Senere forklarte bror Campo situasjonen for sin svigersønn, Mario German Cacuango, biskopen i menigheten. Biskop Cacuango følte det på samme måte.

Søndagen etter, under et fellesmøte i høyprestenes gruppe og eldstenes quorum, forklarte biskopen og høyprestenes gruppeleder situasjonen for brødrene i prestedømmet.

«Vi kjenner alle denne mannen,» sa biskopen. «Vi vet alle hva som har skjedd tidligere. Men ikke desto mindre mangler mannen et hjem, og han har bedt oss om hjelp.»

Biskopen sendte rundt en liste og ba de brødrene som ønsket å hjelpe om å skrive hva de var villige til å gi. Det var 23 menn på møtet den dagen. Da listen hadde gått rundt, sto det 23 navn på den. Én tilbød seg å ta med et par kilo spiker. Én sa han hadde litt reisverksmaterialer. En annen kunne ta med 50 sementblokker. Én tilbød sand og en annen arbeidskraft.

Etter å ha gjennomgått listen, foreslo biskop Cacuango at brødrene skulle møtes klokken syv neste morgen for å hjelpe til med å bygge det nye huset.

Da bror Campo gikk tilbake til mannen og fortalte ham hva Kirkens medlemmer var villige til å gjøre, smeltet hans hjerte. Han slo armene rundt bror Campo og gråt.

Bror Campo gråt også.

Mandag 6. november var prestedømsquorumene i Peguche menighet samlet kl. 07.00, og de bygde et beskjedent, men solid hjem til en mann som bare noen dager tidligere hadde vært deres største fiende.

Da de var ferdige, hadde de ikke bare bygget et hus, men i prosessen hadde de også reist en bro av forståelse som kanskje aldri vil brytes ned – en bro av tjeneste, medlidenhet og tilgivelse. [Neil K. Newell: «To Build a House in Ecuador», *Church News*, 20. jan. 2001, 11]

4

FASTELOVEN OG FASTEOFFER

Mål

Deltakerne vil bli mer villige til å etterleve fasteloven og gi et rundhåndet fasteoffer.

Uttalelse fra *Kirkens instruksjonshåndbok*

Be en deltaker om å lese følgende uttalelse:

«Faste, ledsaget av bønn, er en form for sann tilbedelse. Herren har befalt sitt folk å faste for å få hjelp til å komme nærmere ham, overvinne verdslighet, få åndelig styrke, øke sin barmhjertighet og forberede seg til tjeneste. Faste er grunnleggende for åndelig velbefinnende og timelig velferd.»
(*Kirkens instruksjonshåndbok, bok 2 – Ledere i prestedømmet og hjelpeorganisasjonene* [1998], 255-56.)

Be deltakerne gi eksempler på hvordan faste har hjulpet dem åndelig og timelig.

Skriftsted

Be en deltaker om å lese følgende skriftsted:

«Er ikke dette den faste jeg finner behag i, at dere løser ugudelighets lenker, sprenger åkets bånd, slipper undertrykte fri og bryter hvert et åk? Er det ikke dette at du bryter ditt brød til den som sulter, og lar hjemløse stakkarer komme i hus – når du ser en naken, at du da kler ham, og at du ikke drar deg bort fra dem som er av ditt eget kjøtt og blod?» (Jesaja 58:6-7; se også Jesaja 58:6-12).

Drøft hvordan det å etterleve fasteloven «løser ugudelighets lenker», «sprenger åkets bånd», «slipper undertrykte fri» og «bryter hvert et åk».

Hovedpunkter

Hjelp deltakerne å forstå følgende punkter, og drøft dem etter behov:

1. Mange velferdsutfordringer kunne vært forebygget gjennom riktig etterlevelse av

fasteloven. President Spencer W. Kimball fastslo: «Ved å praktisere fasteloven finner man en personlig kilde til kraft til å overvinne egoisme og selviskhet» (i Conference Report, april 1978, 121, eller *Ensign*, mai 1978, 80).

Be deltakerne nevne noen velferdsutfordringer som skyldes egoisme. (Svarene kan omfatte: Gjeld, stoffmisbruk og avhengighet, følelsesmessig, fysisk eller seksuell mishandling av andre, dårlig helse som følge av å spise for mye eller feil.)

Drøft hvordan faste kan bidra til å forebygge disse utfordringene (se Jesaja 58:6-12).

2. En av de viktigste måter siste-dagers-hellige kan gi omsorg til de trengende på, er gjennom fasteoffer (se *Kirkens instruksjonshåndbok, bok 2, 255*).
3. Et rundhåndet fasteoffer velsigner både giver og mottaker. «Tenk på hva som ville skje om disse prinsippene for faste og fasteoffer ble fulgt over hele verden. De sultne ville få mat, de nakne klær, de hjemløse husly... Giveren ville ikke lide, men ville bli velsignet ved å avstå fra litt. Det ville vokse frem en ny omtanke og uselviskhet i menneskenes hjerter overalt.» (Gordon B. Hinckley: «Kirkens tilstand», *Lys over Norge*, juli 1991, s. 54.)
4. Et rundhåndet fasteoffer kan være langt mer enn verdien av to måltider. President Kimball forklarte: «Noen ganger har vi vært litt gjerrige og regnet ut at vi skulle hatt ett egg til frokost, og det koster så og så mange øre, og så gir vi det til Herren. Jeg tror at når vi er velstående, som mange av oss er, så bør vi være veldig, veldig rundhåndet... Istedenfor å gi den summen vi har spart ved å avstå fra to måltider, skulle vi gi meget, meget mer – ti ganger mer hvis vi er i stand til det.» (I Conference Report, april 1974, 184.)

Situasjonsstudie

Les, eller la en deltaker lese, følgende situasjonsstudie, og drøft hva denne unge familien gjør for å følge profetens råd:

Brandon og Emily har en ung familie. De faster den første søndagen hver måned og ber ydmykt om himmelens velsignelser i viktige personlige saker og saker som angår hele familien. De er klar over president Kimballs råd om å være rundhåndet med sitt fasteoffer og ønsker å være trofaste og hjelpe de trengende rundt seg. De prøver å bestemme seg for hva som er et rundhåndet fasteoffer for dem. De går nøye gjennom sin økonomiske situasjon, drøfter saken i et familieråd og vurderer saken med bønnens hjelp. De kommer frem til at de i

deres situasjon kan bidra med betydelig mer enn verdien av to måltider. Selv om det ikke gis noen eksakt formel for å komme frem til et rundhåndet fasteoffer, føler de at det de har gjort med Herrens hjelp er antagelig for Herren.

Oppgave

Be deltakerne tenke over hvordan de kan oppfordre medlemmene i menigheten eller staven til å være rundhåndet med sine offergaver når de er i stand til det. Be dem legge konkrete planer for hvordan de kan oppmuntre til mer rundhåndete bidrag.

Bær vitnesbyrd om velsignelsene som følger av å adlyde fasteloven og gi et rundhåndet fasteoffer.

5

BISKOPENS VELFERDSPLIKTER

Mål

Hver biskop vil forplikte seg til å bli mer flittig i sitt velferdsansvar.

(Merk: Minn deltakerne på at de ikke skal gi fortrolige opplysninger når de snakker om dette temaet.)

Materiale til denne leksjonen

Videokassetten *Velferdsvideo* (56555.170) eller DVD-en *In the Service of Your God* (54645)

Studieveiledningen *Omsorg for de trengende* (32294 170)

Uttalelser fra *Kirkens instruksjonshåndbok*

Be en deltaker om å lese følgende uttalelser:

Herren har gitt biskoper et spesielt mandat til å hjelpe de fattige og trengende (se *Kirkens instruksjonshåndbok, bok 1 – Stavspresidentskaper og biskopsråd* [2006], s. 16. Se også L&p 84:112; 107:68).

«[Herrens] forrådshus opprettes når trofaste medlemmer gir til biskopen av sin tid, sine talenter, sine ferdigheter, sin barmhjertighet, sine materielle eiendeler og økonomiske midler for å ta seg av de fattige... Herrens forrådshus finnes derfor i alle menigheter. Biskopen er den som forvalter forråds- huset. Ledet ved inspirasjon fra Herren distribuerer han de helliges offergaver til de fattige og trengende.» (*Kirkens instruksjonshåndbok, bok 2 – Ledere i prestedømmet og hjelpeorganisasjonene* [1998], 256.)

For å kunne utføre sitt kall effektivt, må biskopen finne frem til de fattige, trengende, enslige foreldre, gamle, uføre, farløse, enker/enkemenn og andre som har spesielle behov. Biskopen kan finne frem til trengende medlemmer av menigheten gjennom Åndens tilskyndelser, under møter i prestedømmets utøvende komité, menighetsrådet og menighetens velferdskomité, gjennom inter-

vjuer med eldstenes quorumpresident, høypres- tenes gruppeleder og Hjelpeforeningens president, samt gjennom hjemmelærere og besøkende lærer- inner. (Se *Kirkens instruksjonshåndbok, bok 1*, s. 14.)

Biskopen bruker fasteroffermidler til å skaffe det nødvendige til trengende medlemmer. Han leder også bruken av andre ressurser, herunder medlem- menes tid, talenter, ferdigheter, medfølelse og inn- viede gaver. (Se *Kirkens instruksjonshåndbok, bok 1*, s. 18.)

Spør biskopene: Hvilke andre ressurser i menighe- ten enn fasteoffermidler har dere benyttet dere av for å hjelpe de trengende?

Skriftsted

Be en deltaker om å lese følgende skriftsted:

«Og når dere deler deres midler med de fattige, gjør dere det mot meg, og de skal legges frem for min kirkes biskop og hans rådgivere» (L&p 42:31).

Spør biskopene: Hvordan har medlemmene i deres menigheter blitt velsignet når de har gitt av sine midler og ressurser til de fattige?

Hovedpunkter

Hjelp deltakerne å forstå følgende punkter, og drøft dem etter behov:

1. «Biskopen er gitt all myndighet og alt ansvar som Herren spesifikt har beskrevet i Lære og pakter når det gjelder å dra omsorg for de fat- tige... Ingen annen er pålagt denne plikten og dette ansvaret, og ingen annen har myndighet og virkemidler til å utføre dette arbeidet.» (J. Reuben Clark jr. i *Omsorg for de trengende* [studieveiledning, 1986], 4.)
2. President James E. Faust sa: «Hvem avgjør hvem som er fattig i Utah, Peru, Nigeria, Samoa, Tyskland og andre steder? Forholdene

er så forskjellige rundt omkring i verden at den lokale biskopen i hvert område må avgjøre hvilke av medlemmene som er fattige i forhold til de lokale forhold.» (I et budskap om velferd til generalkonferansen i april 1991.)

3. Stavspresidenten underviser biskopene i deres velferdspplikter og sørger for at korrekte prinsipper blir anvendt (se *Kirkens instruksjonshåndbok, bok 1, 3, 8-9*).
4. Biskopen presiderer over menighetens velferdskomité og sørger for at menighetens ledere kjenner sine velferdspplikter. Ved hjelp av komiteen sørger han også for at medlemmene lærer å ta vare på seg selv og sin familie, å faste og gi et rundhåndet fasteoffer og å hjelpe de trengende (se *Kirkens instruksjonshåndbok, bok 2, 318*).

Spør deltakerne: Hvordan kan biskopene ivareta dette ansvaret for å sørge for at medlemmer og ledere forstår sine velferdspplikter?

5. Biskopen skal finne frem til de fattige og trengende og søke Åndens hjelp til å avgjøre hvordan Kirken kan hjelpe (se *Kirkens instruksjonshåndbok, bok 1, 14; Omsorg for de trengende, 4; leksjon 7* i denne boken). President Marion G. Romney sa følgende om dette prinsippet: «Hvem skulle jeg hjelpe? Hvor meget hjelp skulle jeg gi? Hvor ofte og hvor lenge skulle jeg hjelpe? Ingen fast og bestemt regel vil noen gang bli gitt som svar på disse spørsmålene. Som alminnelig dommer må du leve verdig til å få svarene i hvert tilfelle fra den eneste tilgjengelige kilde – himmelens inspirasjon.» («Biskopens rolle i Kirkens velferdsprogram», *Lys over Norge*, mai 1980, s. 140.)

Be biskopene fortelle om erfaringer de har hatt med at Ånden har hjulpet dem å finne frem til

de fattige og trengende og å avgjøre hvordan de kunne ivareta sine velferdspplikter.

6. Biskopen skulle følge godkjente retningslinjer når han forvalter velferdshjelp.

Gjennomgå kort noen av disse prosedyrene (se *Omsorg for de trengende, 4-6*).

7. Biskopen skulle gjøre klok bruk av menighetens velferdskomité, prestedømsquorumene og Hjelpeforeningen til å utføre mye av arbeidet for å hjelpe de trengende, forebygge velferdsbehov, samle inn fasteoffer, fremme selvhjelpenhet og løse langsiktige behov (se *Kirkens instruksjonshåndbok, bok 2, 259-60, 318; leksjon 6 og 7* i denne boken).

Videopresentasjon

Vis del 1 og 2 av «Omsorg for de trengende» (på videokassetten *Essentials of Welfare* eller DVD-en *In the Service of Your God*) hvis du har noen av dem tilgjengelig. Drøft med deltakerne hva denne biskopen gjorde da han presiderte over en effektiv menighetens velferdskomité, og forvaltet effektiv velferdshjelp.

Oppgave

Be deltakerne diskutere med en partner hvordan de ville ha håndtert situasjonene som ble fremstilt på filmen. Be dem skrive ned hva de har tenkt å gjøre som et resultat av denne leksjonen.

«Mein Bruder»

Les eller fortell historien som hører til denne leksjonen. Bær vitnesbyrd om hvor hellige biskopens velferdspplikter er, og om velsignelsene som følger av den slags tjeneste.

«Mein Bruder»

En kald vinterkveld i 1951 banket det på døren min. En tysk bror fra Ogden, Utah, presenterte seg og sa: «Er du biskop Monson?» Jeg svarte bekræftende. Han begynte å gråte og sa: «Min bror, hans hustru og familie kommer hit fra Tyskland. De kommer til å bo i din menighet. Vil du bli med oss og se på den leiligheten vi har leiet til dem?»

På vei til leiligheten fortalte han meg at han ikke hadde sett broren på mange år. Under 2. verdenskrigs ragnarokk hadde hans bror vært et trofast medlem i Kirken...

[Leiligheten] var kald og trist. Malingen flasset av, tapetet var skittent, skapene tomme. En 40-watts lyspære som var hengt opp i taket i dagligstuen, avslørte et linoleumsbelegg på gulvet med et svært hull midt på. Jeg ble syk om hjertet. Jeg tenkte: «For en bedrøvelig velkomst for en familie som har gjennomgått så mye.»

Tankene mine ble avbrutt av broren som sa: «Det er ikke mye, men det er bedre enn det de har i Tyskland.» ... Familien ville komme til Salt Lake City om tre uker – bare to dager før jul.

Det var vanskelig å sove den kvelden. Neste morgen var det søndag. På møtet i menighetens velferdskomiteé sa en av mine rådgivere: «Biskop, du ser bekymret ut. Er det noe galt?»

Jeg fortalte dem som var til stede hva jeg hadde opplevd kvelden før, og røpet detaljene om den lite innbydende leiligheten. Det ble et øyeblikks stillhet. Så sa bror Eardley, høyprestenes gruppeleder: «Biskop, ... jeg er elektroentreprenør. Vil du tillate at høyprestene i menigheten trekker opp nye ledninger i leiligheten? Jeg vil også gjerne be mine leverandører bidra med en ny komfyr og et nytt kjøleskap. Får jeg din tillatelse?»

Jeg svarte glad: «Ja, så gjerne!»

Så sa bror Balmforth: «Biskop, som du vet, arbeider jeg i teppebransjen. Jeg vil gjerne be mine leverandører bidra med et teppe ... og fjerne den utslitte linoleumen.»

Så var det bror Bowden, presidenten for eldstenes quorum, som grep ordet. Han hadde et malerfirma. Han sa: «Jeg skal skaffe maling. Kan eldstene få lov til å male og tapetsere leiligheten?»

Søster Miller, Hjelpeforeningens president, var den neste som uttalte seg. «Vi i Hjelpeforeningen liker ikke tanken på tomme skap. Kan vi fylle dem?»

De tre ukene som fulgte, er uforglemmelige. Det virket som om hele menigheten gikk sammen om prosjektet... Familien ankom fra Tyskland... Vi gikk opp trappen som førte til leiligheten...

Døren ble åpnet for å avsløre et bokstavelig talt nytt liv. Vi ble møtt av duften fra nymalt treverk og nytapetserte vegger. 40-wattspæren var borte, likeledes den utslitte linoleumen den hadde lyst på. Vi gikk på et tykt og vakkert teppe. En vandring til kjøkkenet avslørte for oss en ny komfyr og et nytt kjøleskap. Skapdørene var fremdeles åpne. De avslørte imidlertid nå at alle hyller var fylt med mat. Som vanlig hadde Hjelpeforeningen gjort sitt arbeid.

... Da faren skjønnte at alt dette var hans, tok han meg i hånden for å uttrykke sin takk. Han var for rørt. Han begravet hodet i skulderen min og gjentok ordene: «Mein Bruder, mein Bruder, mein Bruder.»

Det var på tide å gå. Da vi gikk ned trappen og ut i kveldsluften, snødde det. Ikke et ord ble sagt. Endelig spurte en ung pike: «Biskop, jeg har en bedre følelse enn jeg noensinne har hatt før. Kan du si meg hvorfor?»

Jeg svarte med Mesterens ord: Alt dere gjorde mot én av disse mine minste brødre, det gjorde dere mot meg» (Matteus 25:40). [Thomas S. Monson: «En fremtidsrettet plan – et verdifullt løfte», *Lys over Norge*, nummer 6, 1986, s. 64]

6

PRESTEDØMSQUORUMENES VELFERDSPLIKTER

Mål

Ledere i prestedømsquorum og -grupper vil forstå sin plikt til å fremme selvhjulpenhet og løse langsiktige velferdsbehov.

Materiale til denne leksjonen

Videokassetten *Velferdsvideo* (56555.170) eller DVD-en *In the Service of Your God* (54645)

Uttalelser fra Kirkens håndbøker

Be en deltaker om å lese følgende uttalelser:

«Biskopen forvalter [Herrens] forrådshus [og] distribuerer de helliges offergaver til de fattige og trengende. Han får hjelp av prestedømsquorumene og Hjelpeforeningen.» (*Kirkens instruksjonshåndbok, bok 2 – Ledere i prestedømmet og hjelpeorganisasjonene* [1998], 256.)

«I samarbeid med prestedømsquorumene og Hjelpeforeningen skulle [biskopen] fremme to hovedprinsipper når det gjelder velferd: selvhjulpenhet og det å gi rundhåndet.» (*Omsorg for de trengende* [studieveiledning, 1986], 2.)

Spør deltakerne: Hvordan har dere sett prestedømsquorum og biskopsråd samarbeide om å ivareta sitt velferdsansvar? (Minn deltakerne om at de ikke må gi fortrolige opplysninger.)

Hovedpunkter

Hjelp deltakerne å forstå følgende punkter, og drøft dem etter behov:

1. Som medlemmer av menighetens velferdskomité hjelper lederne i prestedømsquorumene og -gruppene til med å planlegge hvordan man kan forebygge og dekke menighetens velferdsbehov (se *Kirkens instruksjonshåndbok, bok 2*, 318).

2. Prestedømsquorumene underviser i læresetninger, prinsipper og ferdighet knyttet til velferd på søndagens møter og gjennom hjemmelærerne (se *Kirkens instruksjonshåndbok, bok 2*, 165).
3. Under ledelse av biskopen hjelper prestedømsquorumene medlemmene å finne langsiktige løsninger på deres behov og planlegge for og oppnå selvhjulpenhet (se *Kirkens instruksjonshåndbok, bok 2*, 257-58). Eldste Gordon B. Hinckley forklarte disse ansvarsoppgavene: «Det er biskopens ansvar å gi nødhjelp og sørge for at hverken den enkelte eller hans familie lider. Det er prestedømsquorumets plikt å iverksette de krefter og hjelpemidler som vil gjøre det trengende medlemmet i stand til å forsørge seg selv og sin familie på vedvarende basis.» («Prestedømsquorumenes ansvar for velferd», *Lys over Norge*, april 1978, s. 121.)

Spør deltakerne: Hvilke ressurser eller evner har menighetens prestedømsquorum som de kan bruke til å hjelpe medlemmene å finne langsiktige løsninger på deres problemer?

Om ønskelig gjennomgår du følgende forsiktighetsregler som ledere skulle følge når de besøker medlemmenes hjem:

- Avtal besøket på forhånd, og ha med deg en annen person.
- Fortell noen hvor du skal.
- Vær oppmerksom på mulige utrygge eller farlige omstendigheter.

Ytterligere læresetninger fra Kirkens ledere

Gi om ønskelig deltakerne del i følgende uttalelser fra Kirkens ledere:

«Jeg er overbevist, mine brødre, om at det er nok ekspertise, kunnskap, styrke og omtanke i ethvert

prestedsquorum til å hjelpe de vanskeligstilte medlemmene i dette quorumet hvis disse ressursene forvaltes på riktig måte.» (Gordon B. Hinckley: «Prestedsquorumenes ansvar for velferd», *Lys over Norge*, april 1978, s. 121.)

«Jeg deltok en gang på en stavskonferanse i Colorado, og jeg spurte en eldstenes quorums-president hvordan hans eldster kom overens som quorum. Jeg sa: "Gjør dere noe for å hjelpe hverandre?"

"Ja, vi gjør det ikke så verst."

Jeg sa: "Hva gjør dere, da?"

Han sa: "Vi har et medlem av quorumet vårt som er på sykehus i Santa Fe, New Mexico. Han var en sterk og energisk ung mann som hadde kjøpt seg en fin gård. Han arbeidet hardt og hadde en flott liten familie. Han gjorde det godt og betalte sine regninger og sin gjeld, da han plutselig ble syk." Vanligvis ville det ha betydd slutten for gården og slutten for familiens trygghet. Eldstenes quorums-president sa til meg: "Det var et like stort tap for oss som det var for hans hustru og barn. Derfor har vi overtatt driften av den gården. Det tar ikke så mye tid med alle våre traktorer og alle våre redskaper. Lånet er nedbetalt, og familien har en god inntekt av gården. Alt mannen behøver å tenke på, er å bli frisk der nede på sykehuset."» (Matthew Cowley: *Matthew Cowley Speaks* [1954], 308-9.)

Videopresentasjon

Vis del 1 av «Omsorg for de trengende» (på videokassetten *Velferdsvideo* eller DVD-en *In the Service of Your God*) hvis du har noen av dem tilgjengelig. Spør deltakerne: Hva gjorde lederne i prestedsquorumet for å forebygge menighetens velferdsbehov? Hvordan bidro de til å dekke velferdsbehovene?

Situasjonsstudie

Presenter følgende situasjonsstudie for å stimulere til diskusjon blant deltakerne. Hvis gruppen er

stor, deler du deltakerne i mindre diskusjonsgrupper. Be så deltakerne presentere de ideene som kom frem under diskusjonene.

Familien Møller har vært i menigheten i tre år. De har mottatt hjelp fra biskopen i form av penger og varer siden de flyttet inn. John, faren, hevder at han ikke kan arbeide på grunn av en ryggskade. Han har fullført videregående skole, men liker ikke skolen og vil ikke tilbake. Familien Møller sier de ønsker å være selvhjulpne, men klarer ikke å se hvordan det er mulig. Maria, hustruen, kjører ikke (på grunn av dårlig syn og frykt for å havne i en ulykke), uttrykker seg dårlig grammatisk og har helseproblemer på grunn av dårlig kosthold. Hun har ingen arbeidserfaring og føler at hun må være hjemme og ta seg av sine fire barn, som lager bråk i Primær og gjør det dårlig på skolen. Biskopen har hjulpet familien med dens kortsiktige behov i tre år. Han vet ikke hva han skal gjøre.

Spør deltakerne: Hva kan bror Møllers prestedsquorum gjøre for å hjelpe dem å hjelpe seg selv? (Svarene kan omfatte: Quorumslederen kan, med hjelp av hjemmelærerne, besøke bror Møller og drøfte familiens behov, gi uttrykk for sin støtte og tilby hjelp. Quorumslederen kan informere biskopen og Hjelpeforeningen om situasjonen. Bror Møller kan få hjelp til å lære om andre muligheter til utdanning enn tradisjonelle skoler, og hjelp til å søke seg inn på en skole for å få nye jobbferdigheter. Quorumsmedlemmene kan lære ham nye jobbferdigheter, informere ham om ledige stillinger eller ganske enkelt være gode venner og lytte og bry seg.)

Les, eller be en deltaker om å lese, følgende skriftsted: «Derfor, la enhver lære sin plikt og med all flid virke i det embete han er kalt til» (L&p 107:99).

Utfordre deltakerne til med flid å ivareta det velferdsansvar som følger med deres embeter. Bær vitnesbyrd om det gode som kan oppnås når ledere samarbeider om å hjelpe de fattige og trengende.

7

HJELPEFORENINGENS VELFERDSPLIKTER

Mål

Hjelpeforeningens ledere vil forstå sitt ansvar for å undervise i prinsipper for selvhjulpenhet, og for å hjelpe til med å løse midlertidige og langsiktige velferdsbehov.

Materiale til denne leksjonen

Videokassetten *Velferdsvideo* (56555.170)
eller DVD-en *In the Service of Your God* (54645)

Uttalelser fra *Kirkens instruksjonshåndbok*

Be en deltaker om å lese følgende uttalelser:

«Hjelpeforeningen ble grunnlagt av profeten Joseph Smith 17. mars 1842 i Nauvoo, Illinois, ... for å "gi lindring til de fattige, de nødstedte, enkene og de foreldreløse, samt å oppfylle alle nestekjærlige hensikter" (*History of the Church*, 4:567)» (*Kirkens instruksjonshåndbok, bok 2 – Ledere i prestedømmet og hjelpeorganisasjonene* [1998], 193).

«Under biskopens ledelse bidrar søstrene i Hjelpeforeningen til å dekke midlertidige og langsiktige behov, deriblant behov som er knyttet til utdanning [bla. lese- og skriveferdighet], helse, arbeid, hjemmelagring, forvaltning av ressurser og sosial, følelsesmessig og åndelig styrke.» (*Kirkens instruksjonshåndbok, bok 2*, 194.)

«Biskopen forvalter [Herrens] forrådshus [og] distribuerer de helliges offergaver til de fattige og trengende. Han får hjelp av prestedømsquorumene og Hjelpeforeningen» (*Kirkens instruksjonshåndbok, bok 2*, 256).

Spør deltakerne: Hvordan har dere sett Hjelpeforenings-ledere og biskopsråd samarbeide om å ivareta sitt velferdsansvar? (Minn deltakerne om at de ikke må gi fortrolige opplysninger.)

Hovedpunkter

Hjelp deltakerne å forstå følgende punkter, og drøft dem etter behov:

Hjelpeforeningens president på stavsplan

Hjelpeforeningens president på stavsplan «fører tilsyn med Hjelpeforeningens velferdsarbeid på stavsplan» (*Kirkens instruksjonshåndbok, bok 2*, 195). Hun samarbeider med Hjelpeforeningens presidenter på menighetsplan om å finne frem til sårbare personer som enker, kvinner som lever i fattigdom, arbeidsledige kvinner som er familiens overhode osv. Hjelpeforeningens president på stavsplan kan også hjelpe presidentskapene på menighetsplan å kartlegge ressurser for å dekke velferdsbehov i deres menigheter.

Hjelpeforeningens presidentskap på menighetsplan

1. Som medlemmer av menighetens velferdskomité hjelper Hjelpeforeningens presidentskap i menigheten til med å planlegge hvordan man skal forebygge og dekke medlemmenes velferdsbehov. Hjelpeforeningens president skulle foreslå saker til møteplanen for menighetens velferdskomitémøter, og være forberedt til å drøfte saker de er opptatt av (se *Kirkens instruksjonshåndbok, bok 2*, 318).
2. Hjelpeforeningen assisterer biskopen ved å undervise søstrene i læresetninger, prinsipper og ferdigheter knyttet til velferd på søndagens møter, på møter for hjem, familie og personlig berikelse, og gjennom besøkende lærerinner (se *Kirkens instruksjonshåndbok, bok 2*, 194, 202-3). Hjelpeforeningens ledere skulle for eksempel hjelpe søstrene å forstå:
 - a. At Herrens forrådshus «opprettas når trofaste medlemmer gir til biskopen av sin tid, sine talenter, sine ferdigheter, sin barmhjertighet, sine materielle eiendeler

og økonomiske midler» (*Kirkens instruksjonshåndbok, bok 2*, 256; se også L&P 42:29-36; 78:3-7, 13-14; 82:14-19).

- b. At Kirkens organiserte velferdshjelp ikke erstatter personlig medfølelse og omsorg for hverandre.

Be deltakerne nevne noen eksempler på at disse prinsippene har vært undervist effektivt i en Hjelpeforenings-sammenheng.

3. Hjelpeforeningens president hjelper biskopen med å vurdere behovene til familier og enkeltpersoner i menigheten og foreslå tiltak. President Gordon B. Hinckley har sagt: «Det er ... tvingende nødvendig at biskopene samarbeider tett med Hjelpeforenings-presidentene om å administrere Kirkens velferd. Dette gjennomføres normalt på det månedlige møtet i menighetens velferdskomité eller, iblant, på menighetsrådsmøtet. Det kan imidlertid oppstå nødsituasjoner eller omstendigheter hvor det er behov for større fortrolighet, og da skulle biskopen og Hjelpeforeningens president komme sammen. Når det er materielle behov i en familie, er Hjelpeforeningens president den best kvalifiserte til å komme inn i hjemmet og vurdere familiens behov.» («Stå sterk og urokkelig», *Verdensomspennende opplæringsmøte for ledere*, jan. 2004, 21.)
4. For å vurdere velferdsbehov kan biskopen gi Hjelpeforeningens president i oppgave å besøke trengende familier eller enkeltpersoner hjemme. Når hun foretar disse besøkene, kalt «besøk for å vurdere familiens behov», skulle presidenten følge retningslinjene i *Kirkens instruksjonshåndbok, bok 2*, side 208-9, heriblant følgende:
- a. «For å forberede seg til besøket for å vurdere familiens behov, skulle Hjelpeforeningens president søke veiledning fra Herren. Den sikreste veiledning når man skal yte hjelp, er Herrens ånd.»
- b. «Når presidenten stiller spørsmål under besøket, lytter hun med hjertet og gir

søsteren anledning til å gi uttrykk for sine følelser så vel som sine behov. Hun hjelper den enkelte søster å bevare sin selvaktelse ved å hjelpe familien å hjelpe seg selv.»

Ved behov gjennomgår du følgende forsiktighetsregler som ledere skulle rette seg etter når de besøker medlemmenes hjem:

- Avtal besøket på forhånd, og ha med deg en annen person.
 - Fortell noen hvor du skal.
 - Vær oppmerksom på mulige utrygge eller farlige omstendigheter.
5. Hjelpeforeningens president kan fylle ut skjemaet «Biskopens varerekvisisjon» (33585 eller 31422), som biskopen så kan gjennomgå og undertegne. Eventuelle problemer hun støter på i arbeidet med noen som mottar hjelp, skulle rapporteres tilbake til biskopen slik at han kan finne en løsning.
6. Under ledelse av biskopen hjelper Hjelpeforeningen medlemmene å finne langsiktige løsninger på deres behov og planlegge for og oppnå selvhjulpenhet (se *Kirkens instruksjonshåndbok, bok 2*, 257-58).

Spør deltakerne: Hvilke ressurser eller evner har menighetens Hjelpeforening som de kan bruke til å hjelpe medlemmene å finne langsiktige løsninger på sine problemer?

Videopresentasjon

Vis alle tre delene av «Administering Welfare through the Relief Society» [Forvaltning av velferd gjennom Hjelpeforeningen] (på DVD-en *In the Service of Your God*) hvis du har den tilgjengelig.

Be deltakerne snakke om hva som gjorde inntrykk på dem av det de så og hørte på filmen. Understrek at biskopen og Hjelpeforeningens president samarbeidet om å hjelpe den trengende søsteren å bli mer selvhjulpen.

Ytterligere læresetninger fra Kirkens ledere

Gi om ønskelig deltakerne del i følgende uttalelser fra Kirkens ledere:

«[Hjelpeforeningen] vil ile til og hjelpe de fremmede. De vil helle olje og vin til de nødstedtes sårede hjerter. De vil tørre den foreldreløses tårer og få enken til å glede seg i sitt hjerte» (Joseph Smith, i *History of the Church*, 4:567).

«Alle føler det når ett medlem lider. Ved fellesskap i følelser får vi kraft fra Gud» (Joseph Smith, i *History of the Church*, 5:23).

«La meg fortelle historien om en kjær Hjelpeforenings-søster ved navn Kim Hock, som bor i Ta Khmau gren i Kambodsja. Hennes landlige gren har ca. 280 medlemmer som bor i et samfunn med grusveier, ingen kloakk, ikke noe rennende vann og svært få hjem med elektrisitet... Hennes grenspräsident ba henne levere ris og penger til flere familier i grenen. Eldste Lindmark, en seniormisjonær som ledsaget henne sammen med andre fra grenen, skrev følgende om denne erfaringen: "... Vi besøkte 14 hjem den dagen. Hvert hjem hadde sine egne problemer, og vi visste at vi ikke kunne løse dem alle med en sekk med ris og 10 000 riel. Søster Kim visste imidlertid at risen ville brødfø familien i syv, kanskje ti dager. Og 10 000 riel, som er ca. to og en halv amerikansk dollar, kunne gjøre dem i stand til å kjøpe noen grønnsaker eller kanskje litt fisk... Det virkelig fine var at hun kjente hver søster ved navn, hun visste navnene på barna, og hennes samtale med familiene var hyggelig og innbydende. Hun snakket med dem som en venn. Man kunne se på henne at hun brydde seg om sine søstre, og disse søstrene visste uten unntak at hun brydde seg om dem." » (Bonnie D. Parkin: «Velferd: Det høyeste prinsipp for en kristen livsførsel», *BYUs kvinne konferanse, 2003*, 126-27.)

Videopresentasjon

Vis del 1 av «Omsorg for de trengende» (på videokassetten *Velferdsvideo* eller DVD-en *In the Service of Your God*) hvis du har noen av dem tilgjengelig. Spør deltakerne: Hva gjorde disse lederne i Hjelpeforeningen for å forebygge menighetens velferdsbehov? Hvordan bidro de til å dekke velferdsbehovene?

Situasjonsstudie

Presenter følgende situasjonsstudie for å stimulere til diskusjon blant deltakerne. Hvis gruppen er stor, deler du deltakerne i mindre diskusjonsgrupper. Be så deltakerne presentere de ideene som kom frem under diskusjonene.

Søster Johansen, som er 36 år gammel, vokste opp i et landlig lite tettsted. Det siste året på videregående skole arbeidet hun deltid på et gatekjøkken for minstelønn. Etter videregående studerte hun i ett år før hun giftet seg. Hun gjenopptok aldri studiene. Kort tid etter at de hadde giftet seg, begynte bror og søster Johansen å få barn. Bror Johansen, et medlem av eldstenes quorum, har forsørget sin familie ganske bra, og søster Johansen har aldri måttet arbeide. Når har han imidlertid gått fra henne og deres seks barn.

Spør deltakerne: Hva kan Hjelpeforeningen gjøre for å hjelpe denne søsteren å hjelpe seg selv? (Svarene kan omfatte: Hjelpeforeningens president kan besøke søster Johansen, slik at hun kan få gi uttrykk for sine følelser og sine behov. Hjelpeforeningens president kan be biskopen om velferdshjelp hvis det er aktuelt. Søster Johansen kan få hjelp til å søke videre utdanning for å skaffe seg nye jobbferdigheter. Søstrene i Hjelpeforeningen kan lære henne nye jobbferdigheter, informere henne om ledige stillinger, hjelpe henne med barnepass eller ganske enkelt være gode venner som lytter og bryr seg.)

Konklusjon

Les, eller be en deltaker lese, følgende uttalelse av Bonnie D. Parkin, Hjelpeforeningens generalpresident: «Da Joseph Smith organiserte Hjelpeforeningen, kalte han oss til å "hjelpe de fattige" og "frelse sjeler" [*History of the Church*, 5:25]. Når vi utfører dette oppdraget, etterlever vi velferdsprinsippene... Det er én kvinne som hjelper en annen. Det er en søster som tilbyr seg å lytte til eller snakke med en søster som føler seg

ensom. Det er en søster som utvikler et nært forhold til søsteren hun er besøkende lærerinne for. Det er du og jeg som velsigner en annen med vår styrke, våre ferdigheter og talenter.» («Velferd: Det høyeste prinsipp for en kristen livsførsel», 127-28.)

Utfordre deltakerne til med flid å ivareta det velferdsansvar som følger med deres kall. Bær vitnesbyrd om det gode som kan oppnås når menighetens ledere samarbeider om å finne frem til og hjelpe de fattige og trengende.

8

HVORDAN YTE EFFEKTIV VELFERDSHJELP

Mål

Biskoper og ledere i prestedømmet og Hjelpeforeningen vil føle seg inspirert til å yte effektiv velferdshjelp på Herrens måte.

Materiale til denne leksjonen

Videokassetten *Velferdsvideo* (56555.170)
eller DVD-en *In the Service of Your God* (54645)

Studieveiledningen *Omsorg for de trengende*
(32294 170)

Uttalelse fra *Kirkens instruksjonshåndbok*

Be en deltaker om å lese følgende uttalelse:

«Herren har ... fastsatt en måte å ta hånd om fattige og trengende på og hjelpe dem til å bli selvhjulpne igjen. Når Kirkens medlemmer gjør alt det de kan for å forsørge seg selv og likevel ikke kan dekke sine grunnleggende behov, skulle de først henvende seg til sin [utvidede] familie og be om hjelp. Når dette ikke er tilstrekkelig, står Kirken klar til å hjelpe...

Når mennesker gir, skulle de gi rikelig og med en kjærlighetens ånd og erkjenne at vår himmelske Fader er kilden til alle velsignelser og at disse velsignelsene skulle brukes til å velsigne andre...

Å gi på Herrens måte gjør giveren ydmyk, opphøyer mottakeren og helliggjør begge (se L&p 104:15-18). Begge blir bedre i stand til å gi som Kristus gir.» (*Kirkens instruksjonshåndbok, bok 1 – Ledere i prestedømmet og hjelpeorganisasjonene* [1998], 256.)

Be deltakerne nevne noen eksempler på at det har blitt gitt effektiv velferdshjelp på Herrens måte. (Minn dem om at de ikke må gi fortrolige opplysninger.)

Skriftsted

Be en deltaker om å lese følgende skriftsted:

«Se, jeg sier dere at dere må se til de fattige og trengende og hjelpe dem» (L&p 44:6).

Minn deltakerne på at Herren har befalt at denne hjelpen skal gis på «hans måte» (se L&p 104:16).

Hovedpunkter

Hjelp deltakerne å forstå følgende punkter, og drøft dem etter behov:

1. I 1854 sa Det første presidentskap: «Sann nestekjærlighet overfor en fattig familie eller enkeltperson består i å sette dem i stand til å forsørge seg selv» (i James R. Clark, red: *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 bind [1965-75], 2:134). Mange år senere understreket igjen Det første presidentskap dette prinsippet: «Kirkens mål er å hjelpe den enkelte til å hjelpe seg selv» (i Conference Report, okt. 1936, 3).

Be deltakerne gi eksempler på hvordan menighetens ledere kan gjøre trengende medlemmer «i stand til å forsørge seg selv».

2. Biskopen skulle gi medlemmene anledning til å arbeide i den grad de er i stand til det for den hjelp de mottar (se *Omsorg for de trengende*, 5-6, 9). Det første presidentskap forklarte i 1936: «Hjelp skal vanligvis ikke gis i form av veldedighet. Den skal gis som kompensasjon for utført arbeid eller tjeneste... Deres åndelige velferd som mottar hjelp må vies spesiell oppmerksomhet og fremmes i oppriktighet og med bønnens hjelp. Et system som gir hjelp mot arbeid eller tjeneste, vil langt på vei nå disse målene.» (I *Messages of the First Presidency*, 6:11-12.)

Spør deltakerne: Hvilken fordel har medlemmene av å arbeide for den hjelp de mottar? Nevn noen eksempler på arbeidsoppgaver som trengende

medlemmer kan få. Bær vitnesbyrd om viktigheten av arbeid i Herrens velferdsplan.

3. For å fremme større grad av selvhjelpenhet blant dem som mottar hjelp, bruker biskopen skjemaet «Analyse av behov og ressurser» (32290 170), som inneholder forslag til hvordan man kan utarbeide en plan for selvhjelpenhet. Dette skjemaet forklares i større detalj i leksjon 17, «Hvordan bruke skjemaet *Analyse av behov og ressurser*», og leksjon 10, «Hjelp andre å bli mer selvhjulpne».
4. Biskoper skulle følge retningslinjene nedenfor for å sikre at hjelpen blir til velsignelse for mottakerne:
 - Finn frem til de fattige og trengende.
 - Yt hjelp til livsnødvendigheter.
 - Bruk varer fremfor kontanter.
 - Gi arbeidsoppgaver for den hjelpen som gis.
 - Benytt samfunnets ressurser på riktig måte.
 - Benytt deg av Kirkens velferdsanlegg (som arbeidskontorer, Deseret Industries-forretninger, biskopens lagerhus osv.) der de finnes.
 - Påse at behov og velferdshjelp behandles konfidensielt.
5. Biskoper skulle følge godkjente økonomiske retningslinjer når de yter økonomisk bistand.

Gjennomgå kort noen av disse retningslinjene (se *Kirkens instruksjonshåndbok, bok 1 – Stavspresidentskaper og biskopsråd* [2006], s. 153-58).

6. Biskopen kan involvere Hjelpeforeningens president når han skal vurdere en families behov og planlegge hva som skal gjøres (se *Kirkens instruksjonshåndbok, bok 2*, 194, 208, 260). Biskopen skulle undervise i velferdsprinsipper og løse utfordringer som oppstår når hjelpen gis.

Videopresentasjon

Vis del 2 av «Omsorg for de trengende» (på videokassetten *Velferdsvideo* eller DVD-en *In the Service of Your God*) hvis du har noen av dem tilgjengelig.

Spør deltakerne: Hva gjorde biskopen på filmen for å sikre at det ble gitt effektiv hjelp?

Situasjonsstudie

Presenter følgende situasjonsstudie for å stimulere til diskusjon blant deltakerne. Hvis gruppen er stor, deler du deltakerne i mindre diskusjonsgrupper. Be så deltakerne presentere de ideene som kom frem under diskusjonene.

En ung kvinne tidlig i 20-årene kom til biskopen og ba om hjelp til et avdrag på et billån som forfalt dagen etter. Hun tilhørte menigheten, men hadde aldri gått i kirken. Hun fortalte biskopen at hun og hennes mann var separert, og at han hadde overlatt hele gjeldsbyrden til henne. Hvis hun ikke betalte, ville hun miste bilen og bli ute av stand til å komme seg til arbeidet. Biskopen spurte henne om det var noen i familien som kunne hjelpe. Hun svarte at bare foreldrene bodde i nærheten. Hun hadde bedt dem om hjelp, men de hadde sagt nei. Biskopen ringte faren, som sa han hadde hjulpet henne mange ganger før, men at den unge kvinnen fremdeles ikke hadde lært å forvalte penger, unngå gjeld osv.

Spør deltakerne: Hva kan gjøres for å gi denne unge kvinnen effektiv velferdshjelp? (Svarene kan omfatte: Biskopen skulle fylt ut skjemaet «Analyse av behov og ressurser» [se leksjon 10 og 17 i denne boken] sammen med den unge kvinnen for å fastslå hennes eksakte behov og legge en plan for å gjøre henne mer selvhjulpne. Hjelpeforeningens president kan besøke den unge kvinnen og la henne få uttrykke sine følelser og behov. Biskopen kan sørge for varer, som for eksempel mat, slik at den unge kvinnen kan bruke sine tilgjengelige kontanter til å betale avdraget. Biskopen kan kontakte mannens biskop og be ham snakke med mannen om hans ansvar for å forsørge sin familie. Biskopen skulle gi den unge kvinnen arbeidsoppgaver for den hjelp hun mottar. Biskopen kan kalle en velferdsspesialist [se leksjon 12 i denne boken] til å arbeide med denne unge kvinnen og hjelpe henne å hjelpe seg selv.)

Bær vitnesbyrd om at når de fattige og trengende får hjelp på Herrens måte, blir både givere og mottakere velsignet.

9

KIRKENS VELFERDSVIRKSOMHET

Mål

Medlemmer av velferdskomiteer vil få en bedre forståelse av hvordan Kirkens velferdsvirksomhet kan bistå de fattige og trengende og hjelpe medlemmene å bli mer selvhjulpne.

Uttalelse fra *Kirkens instruksjonshåndbok*

Be en deltaker lese følgende uttalelse, og snakk med gruppen om den velferdsvirksomhet som eksisterer i deres område:

I områder hvor slik velferdsvirksomhet og samarbeidstjeneste finnes, utgjør de ressurser som biskopen kan benytte til å hjelpe de fattige og trengende (se *Kirkens instruksjonshåndbok, bok 1 – Stavspresidentskaper og biskopsråd* [2006], s. 18-19).

Hovedpunkter

Hjelp deltakerne å forstå følgende punkter, og drøft dem etter behov:

1. Mer godt kan oppnås gjennom en samordnet innsats enn ved enkeltpersoners innsats. Profeten Joseph Smith sa at «de største timelige og åndelige velsignelser som alltid følger av trofasthet og samlet innsats, har aldri gått sammen med individuelle anstrengelser og prestasjoner» (*Profeten Joseph Smiths læresetninger*, red. Joseph Fielding Smith [1976], 137).

Spør deltakerne: Hvorfor er det slik at flere velsignelser kommer av «samlet innsats» enn av «individuelle anstrengelser»?

2. Siden Kirkens tidligste tid har medlemmene samarbeidet om å ta vare på sine mindre heldigstilte naboer (se L&P 136:8).
3. Før den store depresjonen på 1930-tallet drev forskjellige menigheter og staver lagerhus, arbeidskontorer og kornlagre uavhengig av hverandre. I 1936 begynte vår tids velferdspro-

gram å samordne disse tiltakene, slik at velferdsvirksomhetens tjenester ble tilgjengelige for flere biskoper i deres omsorg for de fattige.

4. Forskjellige velferdsvirksomheter sørger nå for mat, klær, hjelp til å søke arbeid, opplæring i yrkesferdigheter, adopsjonstjenester og rådgivningstjenester.
5. Formålet med velferdsvirksomheter er å:
 - Hjelp folk å bli selvhjulpne.
 - Skaffe tilveie varer og tjenester som biskopene kan bruke til å hjelpe de fattige.
 - Gi folk mulighet til å arbeide for den hjelp de mottar.
 - Gi folk muligheter til å tjene andre.
- Sørge for produksjonskapasitet og lagerbeholdninger for Kirkens beredskap.

Benytt informasjonen du finner i denne leksjonen («Typer velferdsvirksomhet») til å gjennomgå de funksjoner av velferdsvirksomheter som finnes i deres område.

Be deltakerne gi eksempler på at medlemmer av deres menighet eller stav har blitt velsignet gjennom velferdsvirksomhet. (Minn dem om at de ikke må gi fortrolige opplysninger.)

Situasjonsstudie

Presenter følgende situasjonsstudie for å stimulere til diskusjon blant deltakerne. Hvis gruppen er stor, deler du deltakerne i mindre diskusjonsgrupper. Be så deltakerne presentere de ideene som kom frem under diskusjonene.

Det er mange år siden bror DeSilva døde og etterlot seg søster DeSilva og seks barn. De levde svært beskjedent på hans inntekt. Siden han døde har hun arbeidet i en liten butikk som selger hatter, vesker, sandaler, smykker osv. til turister.

Ved at alle samarbeider etter beste evne, klarer familien seg så vidt. Barna har slitte klær, men de er rene. De har ikke råd til noen form for underholdning utenfor hjemmet. De bytter ofte på å ta kollektivtransport til Kirkens møter fordi de ikke har nok penger til å reise sammen. Søster DeSilva sender de to minste barna på skolen når hun har råd til skolepengene. Andre ganger er de hjemme hos en bestemor.

Søster DeSilva arbeider hardt og er sparsom og trofast når det gjelder å gå i kirken. Hun er bekymret for at guttene hennes skal bli motløse og bitre på grunn av deres vedvarende vanskeligheter, siden de ikke ser noen grunn til håp i overskuelig fremtid.

Kirkens velferdsvirksomhet i byen de bor i omfatter et hjemmelagersenter (tørrpakninger), et arbeidskontor og et lite senter for distribusjon av overskuddsklær.

Spør deltakerne: Hva kan gjøres for å gi denne familien effektiv velferdshjelp? Hvordan kan Kirkens lokale velferdsvirksomhet benyttes til å hjelpe denne familien? (Svarene kan omfatte:

Denne biskopen skulle fylle ut skjemaet «Analyse av behov og ressurser» for å hjelpe søster DeSilva å legge en plan for å bli mer selvhjulpne. Hjelpeforeningens president kan besøke søster DeSilva slik at hun kan få uttrykke sine følelser og behov. Biskopen kan drøfte søster DeSilvas behov på et velferdskomitémøte. Søster DeSilva kan få hjelp til å styrke sin forretning. Biskopen kan henvise henne til et arbeidskontor, hvor hun kan få hjelp til å utvikle sin forretning og tilegne seg nye yrkesferdigheter. Biskopen kan gi midlertidig, kortsiktig bistand fra fasteoffermidler og klesdistribusjonssenteret for å dekke familiens umiddelbare behov.)

Oppgave

Om det er ønskelig, kan du ordne det slik at deltakerne får omvisning ved lokale velferdsvirksomheter for å bli bedre kjent med deres tjenester og produkter.

Bær vitnesbyrd om at Kirkens velferdsvirksomhet er en viktig ressurs til å hjelpe medlemmene å bli selvhjulpne, bistå de fattige og trengende og oppmuntre til tjeneste for andre.

Typer velferdsvirksomhet

Følgende informasjon beskriver Kirkens ulike velferdsvirksomheter. Ikke alle typer virksomhet som beskrives her, er tilgjengelig i alle Kirkens områder. Ytterligere informasjon om velferdsvirksomhet kan fås fra velferds-spesialisten på regionalplan.

Arbeidskontorer

Arbeidskontorer hjelper medlemmene med deres behov i forbindelse med arbeid. De hjelper Kirkens ledere og arbeidsspesialister å lære medlemmene å planlegge et yrke og vurdere hvilke ressurser som kan gi arbeid, yrkesopplæring eller hjelp til egen virksomhet.

Biskopens lagerhus

Biskopens lagerhus distribuerer varer til de fattige og trengende etter forespørsel fra biskoper. Lagerhusene har bare godkjente varer. Noen varer kjøpes inn i større partier og pakkes om ved lagerhuset. Lagerhusene selger ikke varer. I områder hvor man ikke har tilgang til et lagerhus, kjøpes nødvendige varer, under ledelse av biskopen, i lokale forretninger ved hjelp av fasteoffermidler.

Hjemmelagersentre

Hjemmelagersentre opprettes for å hjelpe medlemmene å pakke mat til lagring og bruk i hjemmet og for å lære medlemmene grunnleggende matlagingsferdigheter. Et hjemmelagersenter opprettes vanligvis i tilknytning til et biskopens lagerhus. Enkeltpersoner, familier og grupper kan bruke hjemmelagersentre til å pakke basisvarer som korn og belgfrukter.

Klesdistribusjonssentre

Klesdistribusjonssentre distribuerer klær til de fattige og trengende ved hjelp av andres bidrag og tjeneste. Donerte klær behandles av frivillige og gis til personer som trenger dem, på forespørsel fra biskoper.

Hermetikkfabrikker og produksjonsanlegg (kun USA og Canada)

Kirken oppretter hermetikkfabrikker og andre anlegg for å klargjøre velferdsvarer for distribusjon til de trengende gjennom biskopens lagerhus. Ved noen hermetikkfabrikker kan familier bruke anlegget til å behandle, pakke og kjøpe grunnleggende varer til livets opphold, som kjøtt, grønnsaker og frukt til hjemmebruk.

Deseret Industries (kun USA og Canada)

Deseret Industries er en ideell yrkesrehabiliteringsvirksomhet og gjenbruksforretning. Deseret Industries gir sine lærlinger mulighet til å arbeide, få opplæring og skaffe seg langsiktig arbeid. Her får dessuten allmennheten tilgang til rimelige kvalitetsvarer i et rent og trygt butikkmiljø. De trengende mottar sine varer kostnadsfritt. I tillegg gir Deseret Industries folk muligheter til å yte meningsfylt tjeneste ved å bidra med sin tid og donere varer.

Kirkens familiekontor (kun USA, Canada, England, Japan, Australia og New Zealand)

Kirkens familiekontor er en privat, ideell virksomhet som tilbyr Kirkens medlemmer tjenester og rådgivning i forbindelse med adopsjon og ugifte foreldre, i tillegg til henvisninger i samsvar med evangeliets prinsipper. Kirkens familiekontor kan også hjelpe prestedomsledere å vurdere enkeltpersoners og familiers sosiale og følelsesmessige behov.

10 HJELP ANDRE Å BLI MER SELVHJULPNE

Mål

Velferdskomiteemedlemmer og velferdsspesialister vil bli bedre i stand til å hjelpe andre å bli mer selvhjulpne.

Materiale til denne leksjonen

Skjemaet «Analyse av behov og ressurser» (32290 170), ett eksemplar til hver deltaker

Uttalelse fra *Kirkens instruksjonshåndbok*

Be en deltaker om å lese følgende uttalelse:

«Når Kirkens medlemmer gjør alt det de kan for å forsørge seg selv og likevel ikke kan dekke sine grunnleggende behov, skulle de først henvende seg til sin [utvidede] familie og be om hjelp. Når dette ikke er tilstrekkelig, står Kirken klar til å hjelpe.» (*Kirkens instruksjonshåndbok, bok 2 – Ledere i prestedømmet og hjelpeorganisasjonene* [1998], 256.)

Skriftsted

Be en deltaker om å lese følgende skriftsted, og drøft hvordan selvhjulpnehet gir glede:

«La enhver prøve sin egen gjerning! Han skal ha sin ros bare for det han selv er, ikke for det andre er! For hver skal bære sin egen bær» (Galaterne 6:4-5).

Hovedpunkter

Hjelp deltakerne å forstå følgende punkter, og drøft dem etter behov:

1. Medlemmene har selv hovedansvaret for sitt eget åndelige, materielle og sosiale velbefinnende. President Spencer W. Kimball sa:

«Ingen sann siste-dagers-hellig som fysisk og følelsesmessig sett er i stand til det, vil frivillig velte byrden av sin egen eller familiens ve og vel over på en annen. Under Herrens inspirasjon og ved hjelp av sin egen arbeidskraft vil han så lenge han kan, tilføre seg selv og sin familie livets åndelige og timelige nødvendigheter.» (*I Lys over Norge*, april 1978, s. 109.)

2. Når vi hjelper trengende medlemmer, skulle vi ikke frata dem ansvaret for å løse sine egne problemer. Eldste Marvin J. Ashton ga følgende råd til dem som ønsker å hjelpe andre: «En som virkelig forstår og praktiserer medfølelse, løser ikke andres problemer, krangler ikke, overdriver ikke, kommer ikke med beskyldninger eller fratar en annen [hans] handlefrihet. Han hjelper ganske enkelt vedkommende å utvikle sin selvhjulpnehet og sitt selvbilde slik at han kan prøve å finne sine egne løsninger.» (I Conference Report, okt. 1981, 128-29, eller *Ensign*, nov. 1981, 91.)
3. Eldste Dallin H. Oaks har sagt: «Den [individuelle] vekst som kreves ifølge evangeliets plan, skjer bare ved personlig anstrengelse og ansvar. Den kan ikke komme i en avhengighetskultur. Uansett hva som får oss til å bli avhengige av en annen med hensyn til avgjørelser eller ressurser som vi kunne skaffe til veie selv, svekker det oss åndelig og hemmer vår vekst mot det som var evangeliets plan.» («Omvendelse og forandring», *Liahona*, nov. 2003, s. 37.)
4. «Kirkens mål er å hjelpe den enkelte til å hjelpe seg selv. Arbeid må gjenvinne sin posisjon som det styrende prinsipp i Kirkens medlemmers liv» (Det første presidentskap, i *Conference Report*, okt. 1936, s. 3).

5. Biskopen eller stavspresidenten kan kalle forskjellige velferdsspesialister til menighetens eller stavens velferdskomite for å hjelpe medlemmene å bli selvhjulpne (se *Kirkens instruksjonshåndbok, bok 2, 259-60*).

Spør deltakerne hvordan de eller menighetens eller stavens velferdsspesialister har hjulpet medlemmene å bli selvhjulpne. (Minn dem om at de ikke må gi fortrolige opplysninger.)

6. Biskopen kan bruke skjemaet «Analyse av behov og ressurser» (som er vedlagt denne leksjonen) til å hjelpe trengende medlemmer å begynne å legge planer for å oppnå selvhjulpenhet. Del ut kopier av skjemaet, og ta en kort gjennomgang av det for gruppen.
7. Selvhjulpenhet er en prosess som omfatter disse trinnene:
- Kartlegge de rådende omstendigheter.
 - Velge et mål.
 - Legge en plan for å nå det.
 - Kartlegge tilgjengelige ressurser.
 - Følge planen.

Når noen ikke er selvhjulpne, er det viktig å hjelpe dem å kartlegge sine nåværende omstendigheter og grunnene som ligger bak, før de setter seg et mål. Ellers kan det bli vanskelig å sette det riktige målet.

Spør deltakerne: Hvordan kan ledere hjelpe trengende medlemmer å legge planer for å bli selvhjulpne? Hvordan kan de hjelpe medlemmene å gjennomføre sine planer?

Situasjonsstudie

Del ut kopier av skjemaet «Analyse av behov og ressurser», og les følgende situasjonsstudie:

Du er velferdsspesialist i menigheten.

Biskopen har bedt deg hjelpe et medlem som har kommet til ham og fortalt om sin vanskelige situasjon. Du skal hjelpe henne å bli mer selvhjulpne.

Hun er enslig, tidlig i 40-årene og har ingen barn. Hun har lærerutdannelse og en universitetsgrad i pedagogikk. Hun har imidlertid ikke arbeidet på heltid på mange år på grunn av vedvarende helseproblemer. Hun har astma, og mangelen på aktivitet som følge av dette, har gjort helsetilstanden hennes dårlig. Hun mottar nå uføretrygd, men den er ikke tilstrekkelig til at hun kan leve av den. Hun har bedt biskopen om ytterligere økonomisk hjelp. Når du spør henne hvilke planer hun har for fremtiden, sier hun at hun allerede gjør alt hun kan.

Be deltakerne bruke skjemaet «Analyse av behov og ressurser» til å hjelpe denne kvinnen å legge planer for å oppnå selvhjulpenhet. Be dem så drøfte hva de ville ha gjort for å hjelpe henne å bli selvhjulpne. (Minn dem om nødvendig om trinnene i selvhjulpenhetsprosessen som står ovenfor.) Hvis gruppen er stor, deler du deltakerne i mindre diskusjonsgrupper. Be så deltakerne presentere de ideene som kom frem under diskusjonene.

Oppgave

Be deltakerne dele seg i grupper på to eller flere og drøfte hvordan de kan hjelpe andre å bli selvhjulpne. Be dem skrive ned hva de har tenkt å gjøre som et resultat av denne leksjonen.

Bær vitnesbyrd om de velsignelser som følger av å etterleve prinsippene for selvhjulpenhet.

Adresse		Telefon
Menighet	Stav	
Arbeidssted	Stilling	Telefon
Navn og alder på avhengige familiemedlemmer		

Instruksjoner

Biskopen hjelper vedkommende med de umiddelbare behov ved at menighetens velferdskomité, herunder lederne for prestedømsquorumet og Hjelpeforeningen, er behjelpelige med å utarbeide en plan som vil føre til selvhjulpenhet.

1. Avgjøre den enkeltes og familiens behov
2. Bringe klarhet i hvilke ressurser den enkelte, familien og andre har.
3. Hjelp medlemmet å utarbeide en plan for å bli selvhjulpen.
4. Gi arbeidsoppgaver så mottakeren kan arbeide i den grad han eller hun er i stand til det.

Umiddelbare behov	Ressurser til å dekke umiddelbare behov
Sammen med medlemmet finne ut hvilke umiddelbare behov han eller hun har. Behovene føres opp nedenfor og kan omfatte: mat, klær og husvære, penger til medisinsk behandling eller regninger til det offentlige, eller andre behov	Fra vedkommende selv, familien, menighetens velferdskomité, andre ressurser fra Kirken og det offentlige. 1. Egne ressurser
	2. Familiemedlemmer og på hvilken måte de kan hjelpe (foreldre, barn, søsken, andre)
	3. Andre kilder og på hvilken måte de kan hjelpe

Behov for hjelp til selvhjelp

Finn ut sammen med medlemmet hva som trengs for at han/hun skal bli selvhjulpen. Behovene fores opp nedenfor og kan omfatte husvære, arbeid, yrkesopplæring, utdannelse osv.

Plan for hvordan behovet for hjelp til selvhjelp skal dekkes

Utarbeid sammen med medlemmet en plan for å bli selvhjulpen som innbefatter hvordan de nødvendige ressurser skal skaffes, og at de er tilgjengelige på riktig tidspunkt.

Arbeid eller tjeneste som skal utføres Før opp nedenfor de oppdrag som familimedlemmer har akseptert til å arbeide for det de mottar av varer og tjenester, iden grad de er i stand til det.

Underskrifter

Medlemmets underskrift

Dato

Biskopens underskrift

Dato

Merk: Betegnelsene *biskop* og *menighet* i dette skjemaet gjelder også grenspresident og gren.

32290 170

11 STYRK VELFERDSKOMITEENE

Mål

Velferdskomitémedlemmer vil forplikte seg til å styrke sin velferdskomité i dens arbeid for å hjelpe medlemmer og familier å bli selvhjulpne og å hjelpe de fattige og trengende.

Materiale til denne leksjonen

Videokassetten *Velferdsvideo* (56555.170) eller DVD-en *In the Service of Your God* (54645)

Uttalelse fra *Kirkens instruksjonshåndbok*

Be en deltaker om å lese følgende sammendrag:

Stavens velferdskomité møter sammen for å motta instruksjon, avlegge rapport og samordne velferdssaker i staven. Menighetens velferdskomité møter sammen for å motta instruksjon og planlegge hvordan velferdsbehov i menigheten kan forebygges og dekkes. (Se *Kirkens instruksjonshåndbok, bok 1 – Stavspresidentskaper og biskopsråd* [2006], s. 70, 73.)

Skriftsted

Be en deltaker om å lese følgende skriftsted, og drøft hvordan det kan anvendes på arbeidet i velferdskomiteer:

«Og kirkens medlemmer kom ofte sammen ... for å tale med hverandre om sine sjelers velferd... Og deres møter ble ledet av kirken etter Åndens påvirkning og ved Den Hellige Ånds kraft» (Moroni 6:5, 9).

Hovedpunkter

Hjelp deltakerne å forstå følgende punkter, og drøft dem etter behov:

1. Ledere på alle nivåer av Kirkens administrasjon fremmer de helliges åndelige og timelige velbefinnende i følgende komiteer og råd:
 - Velferdskomiteen på generalplan
 - Kirkens utøvende velferdskomité
 - Områderåd
 - Koordinasjonsråd
 - Regionens velferdskomité
 - Stavens velferdskomité
 - Biskopenes velferdsråd på stavsplan
 - Menighetens velferdskomité
 - Familieråd
2. Selv om de spesifikke ansvarsoppgavene til disse komiteene varierer, har de alle i bunn og grunn samme formål:
 - Kartlegge velferdsbehov, herunder behov for å bli selvhjulpne
 - Undervise ledere og medlemmer om deres velferdspplikter
 - Samordne tiltak for å hjelpe de trengende
 - Forvalte ressurser
 - Planlegge velferdsarrangementer og -aktiviteter
 - Gjøre forberedelser til krisesituasjoner
 - Evaluere effektiviteten av velferdsarrangementer, -aktiviteter og -virksomhet
3. Velferdskomiteer er hovedkildene til undervisning og inspirasjon. President Thomas S. Monson har sagt: «Jeg er takknemlig for at mine velferdsrøtter stikker dypt ned i jorden i Pioneer stav og Pioneer velferdsregion, hvor vår tids kjemper ... underviste, vitnet og inspirerte. Det er for tiden et presserende behov for at medlemmer av regional- og områderåd påtar seg sitt hele og fulle ansvar og blir undervist og inspirert på lignende vis.» (I Mike Cannon og Frank Richardson: «Roots of Modern Church

Welfare System Tap into Early Stakes», *Church News*, 26. mai 1990, 8.)

Be en deltaker lese følgende uttalelse av eldste M. Russell Ballard: «Menighetens velferdskomité omfatter alle medlemmene av prestedømmets utøvende komité og Hjelpeforeningens presidentskap... Selv om biskopen alene er ansvarlig for fordeling av velferdsmidler, spiller komiteen en viktig rolle når det gjelder å hjelpe de fattige og trengende ved å planlegge og koordinere bruken av andre ressurser i menigheten, som for eksempel medlemmenes tid, talenter, ferdigheter, materialer og barmhjertighetstjeneste... Komiteens medlemmer skulle hjelpe biskopen å yte velferdshjelp og forvise seg om at familiene forstår og anvender velferdsprinsipper, samt bidra til å finne løsninger på langsiktige velferdsbehov.» (*Counseling with Our Councils: Learning to Minister Together in the Church and in the Family* [1997], 101.)

Be deltakerne fortelle om noe de har lært på et velferdskomitémøte i det siste.

4. En velferdskomité fungerer som den skal hvis:

- Den er fullstendig organisert.
- Dens medlemmer forstår velferdsprinsippene.
- Den kommer sammen regelmessig.
- Den behandler reelle behov.
- Den gir oppdrag og følger dem opp.
- Den involverer prestedømmets og Hjelpeforeningens ledere.

Videopresentasjon

Vis del 1 av «Omsorg for de trengende» (på videokassetten *Velferdsvideo* eller DVD-en *In the Service of Your God*) hvis du har noen av dem tilgjengelig. Be deltakerne vurdere hvor godt komiteen fungerer (med utgangspunkt i listen ovenfor).

Situasjonsstudie

Spør deltakerne: Hvordan kan velferdskomiteenes presiderende embetsmenn vurdere komiteens effektivitet? Hvilke tiltak kan de iverksette for å styrke komiteen?

Les følgende situasjonsstudie:

Velferdskomiteen i Ojo Caliente stav er organisert, men møtes bare en gang iblant. Når de møtes, er det vanligvis stavspresidentskapet som gir instruksjoner mens de andre bare lytter. Eventuelle diskusjoner dreier seg som oftest om å korrelere kommende arrangementer og aktiviteter. Hjelpeforeningens presidentskap i staven og formannen i biskopenes velferdsråd i staven føler at deres ideer sjelden blir hørt.

Spør deltakerne: Hva kan den presiderende embetsmann eller andre gjøre for å styrke denne komiteen? (Bruk om nødvendig informasjonen i hovedpunkt 4 ovenfor som rettesnor for diskusjonen.)

Oppgave

Be deltakerne tenke over hvordan de kan styrke sin egen velferdskomité. Utfordre dem til å legge spesifikke planer for å forbedre sin komité.

Bær vitnesbyrd om at det arbeidet de er kalt til å utføre som medlemmer av velferdskomiteer, er guddommelig.

12 BRUK VELFERDSSPESIALISTER

Mål

Medlemmer av velferdskomiteer vil få bedre forståelse av hvordan velferdsspesialister kan hjelpe medlemmene å bli selvhjulpne.

(Merk: Minn deltakerne om at de ikke skal gi fortrolige opplysninger når de drøfter dette temaet.)

Materiale til denne leksjonen

Videokassetten *Velferdsvideo* (56555.170) eller DVD-en *In the Service of Your God* (54645)

Uttalelse fra *Kirkens instruksjonshåndbok*

Be en deltaker om å lese følgende uttalelse:

«Stavspresidentskapet [eller biskopsrådet] kan kalle velferdsspesialister til å assistere stavens [eller menighetens] velferdskomité etter behov. Disse spesialistene skulle være medlemmer av staven [eller menigheten] som kan hjelpe andre medlemmer med slikt som å finne arbeid, forbedre kostholdet og hygien, lagre mat, ha omsorg for helse, forbedre lese- og skriveferdigheter, økonomistyring og bidra til å dekke andre velferdsbehov.» (*Kirkens instruksjonshåndbok, bok 2 – Ledere i prestedømmet og hjelpeorganisasjonene* [1998], 259; se også side 260.)

Be deltakerne nevne noen eksempler på at velferdsspesialister i menigheten eller staven har lyktes med å ivareta disse ansvarsoppgavene.

Skriftsted

Be en deltaker om å lese følgende skriftsted, og drøft hvordan det kan anvendes på velferdsbehovene i en menighet eller stav:

«Og hvis noen blant dere er sterke i Ånden, la ham ta med seg den som er svak, så han kan bli oppbygget i all saktmodighet, så han også kan bli sterk» (L&p 84:106).

Hovedpunkter

Hjelp deltakerne å forstå følgende punkter, og drøft dem etter behov:

1. «Herrens lagerhus omfatter trofaste medlemmers tid, talenter, ferdigheter, medfølelse, innviede gaver og økonomiske midler. Disse ressursene er tilgjengelige for biskopen når han skal hjelpe dem som trenger det.» (Thomas S. Monson: «Retningsgivende prinsipper for personlig velferd og velferd i familien», *Lys over Norge*, feb. 1987, s. 2.) Velferdsspesialister bruker sin tid og sine ferdigheter til å hjelpe andre å løse sine velferdsutfordringer og bli selvhjulpne.
- Spør deltakerne: Hvilke talenter eller ferdigheter skulle en velferdsspesialist ha?
2. Hvis menighetens velferdskomité ikke klarer å finne personer i menigheten med de nødvendige ferdigheter til å virke som velferdsspesialister, kan de be om hjelp fra stavens velferdsspesialister.
3. Velferdsspesialister skulle gjøre seg kjent med prinsippene og teknikkene for å hjelpe andre å planlegge for å bli selvhjulpne (se leksjon 10, «Hjelp andre å bli mer selvhjulpne», og leksjon 17, «Hvordan bruke skjemaet *Analyse av behov og ressurser*»).
4. Velferdsspesialister kan hjelpe trengende medlemmer å få tilgang til ressurser i samfunnet og, gjennom biskopen, Kirkens velferdsvirk-somhets varer og tjenester.

5. Ettersom de fleste staver og menigheter har medlemmer som trenger hjelp til å finne arbeid eller forbedre sin arbeidssituasjon, skulle det være en arbeidsspesialist i alle staver og menigheter. Mange arbeidsspesialister har også de ferdigheter som skal til for å hjelpe ved andre behov.

Be deltakerne gi eksempler på hvordan arbeidsspesialister har hjulpet arbeidsledige medlemmer eller medlemmer som har for lite arbeid.

Videopresentasjon

Vis videosegmentet om barmhjertighetstjeneste under «Applying Welfare Principles in Our Lives» [Hvordan vi anvender velferdsprinsipper i vårt eget liv] (på videokassetten *Velferdsvideo* eller DVD-en *In the Service of Your God*) hvis du har noen av dem tilgjengelig. Spør deltakerne: Hva gjorde naboene for å hjelpe den trengende familien? Påpek at velferdsspesialister kan gjøre noe av det samme for å hjelpe trengende medlemmer i menigheten eller staven.

Situasjonsstudier

Les listen over mulige behov nedenfor, og be deltakerne tenke på en person eller et ektepar i menigheten eller staven som kan kalles som velferdsspesialister for å hjelpe i følgende situasjoner:

- En familie står i fare for å miste sitt hjem fordi de ligger etter med nedbetalingen av lånet.
- En mann med hustru og fire døtre har mistet jobben.
- En enke i begynnelsen av 60-årene arbeider heltid, men tjener ikke nok til å dekke utgiftene til den medisinen legen har foreskrevet.

- En enslig mor kan ikke arbeide fordi hun ikke har noen som kan passe barna mens hun arbeider.
- En far ønsker høyere inntekt, men har ikke fullført videregående og leser dårlig.
- En ung pikes personlige hygiene er så dårlig at andre barn unngår henne.

Spør deltakerne:

På hvilke måter kunne dere ha brukt velferdsspesialister til å hjelpe de trengende medlemmene i disse situasjonene å bli mer selvhjulpne? Hvilke instruksjoner ville dere ha gitt deres velferdsspesialister angående disse situasjonene? (Ta informasjonen i leksjon 10, «Hjelp andre å bli mer selvhjulpne», til hjelp i denne diskusjonen).

Hvordan kan menighetens eller stavens velferdskomité hjelpe og støtte spesialistene? (Svarene kan omfatte: Hjelp til med å kartlegge andre personer og ressurser i menigheten eller staven som kan brukes til å hjelpe. Samordne innsatsen til hjemmelærere og besøkende lærerinner med spesialistenes. Undervise i læresetninger, prinsipper og ferdigheter knyttet til velferd og selvhjulpnet på søndagsmøtene og andre møter i Kirken.)

Hvem skal spesialisten rapportere til? (Biskopen og stavspresidenten, og der det er aktuelt, til menighetens eller stavens velferdskomité.)

Oppgave

Utfordre deltakerne til å legge planer på sitt neste velferdskomitémøte for å kalle og gjøre effektiv bruk av velferdsspesialister til å hjelpe de trengende.

Bær vitnesbyrd om verdien av assistanse fra velferdsspesialister til å bistå de fattige og trengende og hjelpe andre å bli selvhjulpne.

13 DET ARONSKE PRESTEDØMME OG VELFERD

Mål

Velferdskomitémedlemmer vil få bedre forståelse av hvordan bærere av Det aronske prestedømme kan bidra til å hjelpe de fattige og trengende.

Uttalelse fra *Kirkens instruksjonshåndbok*

Be en deltaker om å lese følgende uttalelse:

«[En diakon] hjelper biskopen med å "forvalte ... timelige ting" (L&p 107:68). Dette kan omfatte å samle inn fasteoffer, ha omsorg for de fattige og trengende og ha omsorg for møtehuset og utearealene. Han er også budbærer for biskopen på Kirkens møter.» (*Kirkens instruksjonshåndbok, bok 2 – Ledere i prestedømmet og hjelpeorganisasjonene* [1998], 175-76.)

Spør deltakerne: Hvordan bistår også lærere og prester biskopen i forvaltning av timelige ting?

Skriftsted

Be en deltaker om å lese følgende skriftsted, og drøft hvordan dette ansvaret som påligger bærere av Det aronske prestedømme tillater at de kan involveres i velferd:

«Besøke hvert enkelt medlems hjem, formane dem til å be høyt og i lønndom og ivareta alle plikter overfor familien» (L&p 20:51).

Hovedpunkter

Hjelp deltakerne å forstå følgende punkter, og drøft dem etter behov:

1. Biskopen presiderer over Det aronske prestedømme (Se *Kirkens instruksjonshåndbok, bok 2*, s. 176).

2. Det aronske prestedømme gir unge menn muligheter til å lære og praktisere alle grunnleggende velferdsprinsipper, herunder arbeid, tjeneste, offer, selvhjulpenhet, å hjelpe de trengende og å delta i fasten.
3. Bærere av Det aronske prestedømme spiller en viktig rolle når det gjelder å sørge for at alle menighetens medlemmer får mulighet til å bidra med fasteoffer (se *Kirkens instruksjonshåndbok, bok 2*, s. 186).
4. Gjennom tjenesteaktiviteter enkeltvis, i quorum og i fellesskap med Unge kvinner kan bærere av Det aronske prestedømme lære å glede seg over å tjene og utføre sin plikt til å hjelpe de trengende. Eldste Robert L. Backman har sagt: «Vær så snill å gi våre unge menn muligheten til å utvide sjelen gjennom tjeneste. Altfor ofte gjør vi ikke annet enn å underholde, og gir dermed våre unge menn rollen som tilskuere. De vil vokse ved at vi involverer dem, og de vil utvikle kjærlighet til sine medmennesker samtidig som de glemmer sine egne svakheter og ufullkommenheter når de tjener. Jo snarere våre unge menn får oppleve meningsfylt tjeneste, jo snarere vil de forstå sitt prestedømsansvar og sin egen evne til i sannhet å være sin brors vokter.» (i *Conference Report*, okt. 1982, 57, eller *Ensign*, nov. 1982, 40.)

Spør deltakerne: Hva vil det si at unge menn kan «utvide sjelen gjennom tjeneste»? Hvordan kan tjeneste i menighetens velferdsarbeid forberede bærere av Det aronske prestedømme på deres fremtidige ansvarsoppgaver? Bær vitnesbyrd om hvor viktig tjeneste er for unge menn.

Hvordan vi kan involvere bærere av Det aronske prestedømme

Les eller fortell historien som hører til denne lek-sjonen. Spør deltakerne: Hvordan påvirket turen til Welfare Square hvordan disse bærerne av Det aronske prestedømme utførte sine velferdsplikter? Nevn noen andre aktiviteter som kan ha en lignende virkning på bærere av Det aronske prestedømme.

Drøft følgende liste over måter å involvere bærere av Det aronske prestedømme i velferdsaktiviteter på. Be deltakerne merke seg hvilke tiltak som passer i deres omstendigheter, hvilke tiltak de jevnlig gjennomfører i sin menighet eller stav og hvilke de kan begynne å gjennomføre for å gi bærere av Det aronske prestedømme bedre erfaring og bedre ferdigheter. (De første fire punktene er hentet fra *Kirkens instruksjonshåndbok, bok 2, s. 186.*)

- Gi bærere av Det aronske prestedømme, spesielt diakoner, i oppdrag å kontakte medlemmer hver måned for å gi dem anledning til å bidra med fasteoffer.
- Oppfordre bærerne av Det aronske prestedømme til prøve igjen hvis medlemmene ikke er hjemme når de kommer.
- Selv om noen medlemmer ikke gir noe, skulle prestedømsbærerne fortsette å gi dem muligheten til å gjøre det.

- Hvis avstander eller andre omstendigheter gjør det nødvendig, kan bærere av Det melkisedekske prestedømme hjelpe Det aronske prestedømme å samle inn fasteoffer.
- Gi prester og lærere oppdrag som hjemmelærere sammen med bærere av Det melkisedekske prestedømme. La dem besøke husstander hvor de kan hjelpe til med timelige utfordringer.
- Oppfordre unge menn til å gjøre seg fortjent til Tro mot Gud-belønningen, som innebærer krav som fokuserer på timelige ferdigheter som å sette opp et budsjett, utarbeide en CV, utarbeide en utdanningsplan, hjelpe medlemmer med spesielle behov, og å yte tjeneste.
- Involver regelmessig bærerne av Det aronske prestedømme i vedlikehold av møtehuset, i å hjelpe eldre eller funksjonshemmede medlemmer med hus- eller hagearbeid, og i andre aktiviteter som lærer dem gleden ved å arbeide.

Spør deltakerne hva annet de gjør for å hjelpe bærere av Det aronske prestedømme å anvende velferdsprinsipper i sitt eget liv og yte effektiv tjeneste for de trengende.

Bær vitnesbyrd om viktigheten av å involvere bærere av Det aronske prestedømme i Herrens arbeid for å hjelpe de fattige og trengende.

En historie om tjeneste i Det aronske prestedømme

Fasteoffer blir samlet inn hver måned av diakonene ved at de besøker medlemmenes hjem ... på sabbatsdagen. Jeg minnes en morgen mens jeg var biskop. Guttene i menigheten jeg presiderte over, hadde samlet seg, ... [og] de klaget litt over å måtte stå opp så tidlig for å utføre sitt oppdrag. Det ble ikke sagt et ord til irrettesettelse, men uken etter fulgte vi guttene til Welfare Square i Salt Lake City, der de fikk en omvisning. De fikk selv se en lam søster passe sentralbordet, en eldre mann fylle på i hyllene, kvinner ordne med klær som skulle deles ut – og til og med en blind person som klistret merkelapper på bokser med mat. Her var det personer som tjente til livets opphold ved å bidra med arbeid. En gjennomtrengende stillhet kom over guttene da de så hvordan deres innsats hver måned bidro til å samle inn de hellige fasteoffermidlene som hjalp de trengende og skaffet arbeid til folk som ellers ville vært uten.

Fra den hellige dagen av trengte vi ikke å be våre diakoner to ganger om å samle inn fasteoffer. På fastesøndagsmorgen var de på plass ... , kledd i sine beste søndagsklær, ivrige etter å gjøre sin plikt som bærere av Det aronske prestedømme. De drev ikke lenger bare med å dele ut og samle inn konvolutter. De hjalp til med å skaffe mat til de sultne og husly for de hjemløse – alt på Herrens måte. De smilte oftere, skrittene ble ivrigere, og de var mer ydmyke. Nå marsjerte de kanskje til takten fra en annen trommeslager, og kanskje de nå hadde bedre forståelse av det klassiske skriftstedet: «Alt dere gjorde mot én av disse mine minste brødre, det gjorde dere mot meg» (Matteus 25:40). [Thomas S. Monson i Conference Report, okt. 1977, 10, eller *Ensign*, nov. 1977, 8]

14 KRISEBEREDSKAP

Mål

Medlemmer av stavens og menighetens velferdskomiteer vil bli bedre i stand til å forberede seg for og møte krisesituasjoner.

Materiale til denne leksjonen

En kopi av eksemplene på beredskapsplan for menigheten eller staven (som finnes i denne leksjonen) til hver deltaker

Uttalelse fra *Kirkens instruksjonshåndbok*

Be en deltaker om å lese følgende uttalelse:

«Stavs-presidenten leder stavens velferdskomité når det gjelder å utarbeide en stavens beredskapsplan. Planen skulle samordnes med tilsvarende planer i velferdsregionen og samfunnet... I en nødsituasjon får stavs-presidentskapet rapport fra biskopene om tilstanden til Kirkens medlemmer og Kirkens eiendom. Stavs-presidentskapet rapporterer så til et medlem av De syttis presidentskap eller områdepresidentskapet. I en nødsituasjon skulle Kirkens ledere gjøre Kirkens tjenester tilgjengelige for de sivile myndigheter. Kirkens ledere skulle også etter behov treffe uavhengige tiltak for å hjelpe Kirkens medlemmer.» (Se *Kirkens instruksjonshåndbok, bok 1 – Stavs-presidentskaper og biskopsråd* [2006], s. 9-10.)

Skriftsted

Minn deltakerne om at Herren har lovet: «Hvis dere er beredt, skal dere ikke frykte» (L&P 38:30). Drøft hvordan det å være beredt kan gi fred.

Hovedpunkter

Hjelp deltakerne å forstå følgende punkter, og drøft dem etter behov:

1. Omfattende og alvorlige krisesituasjoner kan forårsakes av naturkrefter, krig, politisk uro og økonomiske sammenbrudd.
2. I likhet med mange av profetene før ham, har president Hinckley varslet om mulige katastrofer og rådet medlemmene til å forberede seg: «Det er tegn på uvær foran oss som vi bør ta hensyn til... Ingen vet når krisesituasjoner kan ramme oss... Sett deres hus i orden. Hvis dere har betalt deres gjeld, hvis dere har penger i reserve, selv om det ikke er så mye, vil dere om uværet skulle bryte løs over hodet på dere, ha tak over hodet for deres hustru og barn og fred i hjertet. Det er alt jeg har å si om dette, men jeg ønsker å understreke det så sterkt jeg kan.» («Til guttene og mennene», *Liahona*, jan. 1999, s. 63.)

Spør deltakerne: Hva vil det si å «sette sitt hus i orden»? Hvordan har medlemmene i deres menighet eller stav blitt velsignet ved å følge profetens råd?

3. Enhver velferdskomité på stavs- eller menighetsplan har ansvar for å planlegge hvordan den skal reagere på de krisesituasjonene eller katastrofene de mest sannsynlig vil kunne møte (se *Kirkens instruksjonshåndbok, bok 2 – Ledere i prestedømmet og hjelpeorganisasjonene* [1998], 315-16, 318).

Spør deltakerne: Hvilke krisesituasjoner er mest sannsynlige i deres område?

4. Ledere på stavs- og menighetsplan har ansvar for å undervise og oppmuntre medlemmene til å forberede seg på krisesituasjoner.
5. Hvis en krisesituasjon omfatter mer enn én stav, utpeker områdepresidentskapet én stavs-president (vanligvis formannen i regionens velferdskomité) til å koordinere tiltakene.

6. Kirken samarbeider med sivile myndigheter både når det gjelder planlegging og tiltak når katastrofer inntreffer.

Be deltakerne drøfte hvordan deres menighet eller stav kan koordinere kriseberedskap og -tiltak med lokalsamfunnet.

Nødhjelp i Choluteca, Honduras

Les følgende beretning:

«Da [orkanen Mitch] slo til tirsdag 27. oktober [1998], holdt biskop Jose Delios Lagos og hans hustru sine 10 barn inne, men var ikke bekymret... "På onsdag tiltok nedbøren, og elven steg høyere enn vi noensinne hadde sett," sa biskop Lagos.

Da elven begynte å stige, ringte biskop Lagos stavs-presidenten og ba om tillatelse til å bruke møtehuset som tilfluktsrom... Han tok med seg sin familie og andre medlemmer i nærheten til møtehuset. I styrtregnet midt på natten løp så biskop Lagos hjem til resten av menighetens medlemmer og evakuerte dem til møtehuset...

"Klokken ett om natten hadde vi fylt møtehuset. Det var en fryktelig opplevelse. Det var 220 mennesker i bygningen."

Regnet fortsatte i to dager til, og medlemmene ventet og hadde lite å spise... De glemte sine vanlige bekymringer og tenke kun på å overleve.

Da stormen hadde avtatt, oppdaget de at hele nabolaget deres var blitt skylt bort. Der det sto hus bare noen dager tidligere, var det nå bare leire og slam... Ca. 1200 mennesker mistet livet i dette området.» («Each Person Felt Closer to God», *Church News*, 21. nov. 1998, 10.)

Drøft hvordan de tiltak lokale ledere iverksatte i denne situasjonen bidro til å redde mange liv og velsigne dem. Spør deltakerne hva annet de lokale lederne kunne ha gjort for å forberede seg på eller møte denne krisesituasjonen (bruk eksemplet på menighetens beredskapsplan, som er tatt med i denne leksjonen, som utgangspunkt for diskusjonen).

Oppgave

Gi deltakerne en kopi av eksemplene på menighetens eller stavens beredskapsplan som finnes i denne leksjonen. Oppfordre deltakerne til å bruke eksemplet til å lage eller oppdatere sin egen plan. Oppfordre biskopene og stavs-presidentene til å gi oppdrag på sitt neste velferdskomitémøte for å sørge for at disse planene blir iverksatt i en krisesituasjon. Minn dem om å planlegge hvordan de skal undervise medlemmene om hvordan de kan forberede seg på krisesituasjoner.

Menighetens beredskaps- og tiltaksplan

EKSEMPEL

Menighetens ledere kan bruke dette eksemplet til å lage eller oppdatere sin beredskaps- og tiltaksplan. Eksemplet bygger på instruksjoner i *Kirkens instruksjonshåndbok, Bok 1 – Stavspresidentskap og biskopsråd* (2006), 20. All forberedelse og alle krisetiltak skulle iverksettes gjennom biskopsrådet og menighetens velferdskomité eller andre eksisterende organisasjoner i menigheten. Hjemmeundervisningsorganisasjonen skulle tas til hjelp.

1. Kriseberedskap

Krisesituasjoner som mest sannsynlig kan oppstå i menigheten

- _____
- _____
- _____

Hvordan oppmuntre medlemmene til å forberede seg for krisesituasjoner

- Taler på nadverdsmøtet
- Prestedømmets og Hjelpeforeningens møter
- Budskap for hjemmelærere og besøkende lærerinner
- Unge menns og Unge kvinners møter og aktiviteter
- Tørrpakking av mat (der dette lokalt er mulig)
- _____
- _____
- _____

(Menighetens ledere skulle bestemme seg for hvordan de skal undervise medlemmene om kriseberedskap og årlig rapportere til det høyrådsmedlemmet som har ansvar for menigheten.)

Vedlagte lister

- Menighetsliste og kart
- Medlemmer med ansvar for å hjelpe personer med spesielle behov
- Medlemmer med spesielle ferdigheter eller utstyr
- _____
- _____
- _____

Kommunikasjonsplan

- Menighetens utøvende sekretær, med menighetssekretæren som reserve, har ansvar for å koordinere kommunikasjonen.
- Hvis telefonene ikke virker, brukes medlemmer av eldstenes quorum som «bud» i menigheten.
- Quorumsmedlemmer vil når en krisesituasjon har oppstått, bli utpekt til å formidle meldinger til stavspreidentskapet eller stavens kommunikasjonsspesialist.
- _____

- _____

- _____

(Hver menighet skulle velge sin egen form for nødkommunikasjon.)

2. Krisetiltak

Ansvarsoppgaver som sorterer under menighetens velferdskomité

Etter å ha forsikret seg om at deres egne familiers sikkerhet og behov er ivaretatt, skulle medlemmene av menighetens velferdskomité komme sammen for å:

- Gjennomgå eventuelle instruksjoner eller råd fra sivile myndigheter og stavspreidentskapet.

- Bestemme hvilket tiltak som skal iverksettes i første omgang.
- Bekrefte de generelle ansvarsoppgavene og forsikre seg om at biskopen og andre, etter anvisning fra ham, er tilgjengelige for å bistå medlemmene og at andre, etter oppdrag, fokuserer på de fysiske tiltakene som trengs i øyeblikket.
- Foreta en første vurdering av situasjonen for medlemmer og andre.
- Fastsette tidspunkt og metode for oppfølgende kommunikasjon.

Hvis biskopen ikke er tilgjengelig når en krisesituasjon oppstår, vil hans rådgivere lede hjelpearbeidet. (Biskopen skulle avgjøre hvem som skal lede hjelpearbeidet i tilfelle ingen medlemmer av biskopsrådet er tilgjengelig.)

Prioritering av tiltak i en krisesituasjon

1. Hjelp personer som er skadet eller befinner seg i fare.
2. Rapportere til stavspresidentskapet.
3. Gjøre rede for alle menighetens medlemmer.
4. Ordne med midlertidig husly og andre tjenester etter behov.
5. Vurdere skader på hus og leiligheter og avgjøre hvordan naboer kan hjelpe hverandre.

Utvalgte tjenester

Menigheten kan utføre utvalgte tjenester for å hjelpe medlemmene, herunder:

- Førstehjelp.
- Tilberedning av mat.
- Midlertidig husly.
- Rekreasjon.
- Hygiene.

(Biskopen skulle avgjøre hvor disse utvalgte tjenestene skal komme fra, enten mens krisesituasjonen pågår eller på forhånd.)

Stavens beredskaps- og tiltaksplan

EKSEMPEL

Stavens ledere kan bruke dette eksemplet til å lage eller oppdatere sin beredskaps- og tiltaksplan. Eksemplet bygger på instruksjoner i *Kirkens instruksjonshåndbok, Bok 1 – Stavspresidentskap og biskopsråd* (2006), 9-10. All forberedelse og alle krisetiltak skulle skje gjennom stavspresidentskapet og stavens velferdskomité eller andre eksisterende organisasjoner i staven.

1. Kriseberedskap

Krisesituasjoner som mest sannsynlig kan oppstå i staven

- _____
- _____
- _____

Hvordan oppmuntre medlemmene til å forberede seg for krisesituasjoner

- Taler på nadverdsmøter under ledelse av biskopen
- Stavskonferanser
- Prestedømmets og Hjelpeforeningens møter
- Budskap for hjemmelærere og besøkende lærerinner
- Unge menns og Unge kvinners møter og aktiviteter
- Tørrpakking av mat (der dette lokalt er mulig)
- _____
- _____
- _____

(Hver stav skulle sette opp forslag til menighetene om hvordan de kan oppmuntre medlemmene til å forberede seg for krisesituasjoner.)

Menighetsledere skulle gjennomgå, oppdatere og årlig rapportere om det følgende til høringsmedlemmet med ansvar for menigheten:

- Om menighetens lister og kart er oppdatert
- Medlemmer med ansvar for å hjelpe personer med spesielle behov

- Medlemmer med spesielle ferdigheter eller utstyr
- Kommunikasjonsmetoder som skal brukes om telefonene ikke virker
- _____
- _____
- _____

Stavens velferdskomité skulle gjennomgå følgende en gang i året:

- Menighetens planer (basert på rapporter fra høyrådsmedlemmer)
- Metoder for å kommunisere med menighetene og formannen for den regionale velferdskomiteen hvis telefonene ikke virker.
- Ressurser i staven til å forebygge og lindre følelsesmessige traumer
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____

(Hver stav skulle velge sin egen form for nødkommunikasjon.)

2. Krisetiltak

Ansvarsoppgaver som sorterer under stavens velferdskomité

Etter å ha forsikret seg om at deres egne familiers sikkerhet og behov er ivaretatt, skulle medlemmene av stavens velferdskomité komme sammen for å:

- Gjennomgå eventuelle instruksjoner eller råd fra sivile myndigheter.
- Bestemme hvilke tiltak som skal iverksettes i første omgang.
- Bekrefte de generelle ansvarsoppgavene og forsikre seg om at prestedømmets og Hjelpeforeningens ledere og andre er tilgjengelige for å bistå medlemmene og at andre, etter oppdrag, fokuserer på de fysiske tiltakene som trengs i øyeblikket.

- Foreta en første vurdering av situasjonen for medlemmer og andre.
- Fastsette tidspunkt og metode for oppfølgende kommunikasjon.

Hvis stavsprezidenten ikke er tilgjengelig når en krisesituasjon oppstår, vil hans rådgivere lede hjelpearbeidet. (Stavsprezidentskapet skulle avgjøre hvem som skal lede hjelpearbeidet i tilfelle ingen medlemmer av prezidentskapet er tilgjengelig.)

Prioritering av tiltak i en krisesituasjon

1. Hjelpe personer som er skadet eller befinner seg i fare.
2. Gjøre rede for alle medlemmer.
3. Hjelpe familier som har kommet fra hverandre å bli gjenforent så fort som mulig.
4. Ordne med midlertidig husly og andre valgte tjenester etter behov.
5. Vurdere skader på hus og leiligheter og finne ut hvordan naboer kan hjelpe hverandre.
6. Om nødvendig opprette midlertidig husly for de som trenger det. Innhente tillatelse fra områdeprezidentskapet hvis et Kirkens møtehus skal benyttes som tilfluktsrom.

Utvalgte tjenester

Staven kan utføre utvalgte tjenester for å hjelpe medlemmene, herunder:

- Førstehjelp.
- Tilberedning av mat.
- Midlertidig husly.
- Rekreasjon.
- Hygiene.

(Stavsprezidentskapet skulle avgjøre hvor disse utvalgte tjenestene skal komme fra, enten mens krisesituasjonen pågår eller på forhånd.)

15 SOSIALE OG FØLELSESMESSIGE BEHOV

Mål

Medlemmer av stavens eller menighetens velferdskomité vil bli motivert til å hjelpe medlemmer med sosiale og følelsesmessige behov.

(Merk: Minn deltakerne på at de ikke skal avdekke fortrolige opplysninger når de snakker om dette temaet.)

Uttalelse fra *Kirkens instruksjonshåndbok*

Be en deltaker om å lese følgende uttalelse:

«Medlemmer av Kirken som søker åndelig rettledning eller har tyngende personlige problemer, skulle gjøre iherdige forsøk, også ved oppriktig bønn og skriftstudium, på selv å finne løsninger og svar. Hvis de fremdeles trenger hjelp, skulle de først søke råd hos sin biskop. Om nødvendig henviser han dem til stavspresidenten. Disse lederne er berettiget til evnen å kunne skjelne og til å kunne motta den nødvendige inspirasjon når det gjelder å være åndelige veiledere og timelige rådgivere for medlemmer som trenger slik hjelp.»
(*Kirkens instruksjonshåndbok, bok 2 – Ledere i prestedømmet og hjelpeorganisasjonene* [1998], 326.)

Skriftsted

Be en deltaker om å lese følgende skriftsted, og drøft hvordan det kan anvendes på å hjelpe personer med følelsesmessige og sosiale behov:

«Kom til meg, alle som strever og har tungt å bære, og jeg vil gi dere hvile! Ta mitt åk på dere og lær av meg, for jeg er saktmodig og ydmyk av hjertet. Så skal dere finne hvile for deres sjeler»
(Matteus 11:28-29).

Hovedpunkter

Hjelp deltakerne å forstå følgende punkter, og drøft dem etter behov:

1. Prinsippene for selvhjulpenhet er like relevante for følelsesmessige behov som for timelige behov. Når vi kommer til Kristus gjennom rettskaffen og fremtidsrettet livsførsel, vil sosiale og følelsesmessige problemer lindres. Eldste Boyd K. Packer har sagt: «Heldigvis kan prinsippene for timelig velferd også anvendes på følelsesmessige problemer.» (I Conference Report, april 1978, 136, eller *Ensign*, mai 1978, 91.)
2. Når medlemmer har brukt alle sine egne ressurser, skulle de ikke føle skam eller forlegenhet over å søke velferdshjelp for å få hjelp med sosiale og følelsesmessige problemer.
3. Biskoper og menighetenes velferdskomiteer har ansvar for å hjelpe medlemmer som sliter med sosiale og følelsesmessige problemer.
4. Profesjonell rådgivning gjennom Kirkens familiekontor eller andre autoriserte fagfolk kan være en kilde til hjelp for personer med følelsesmessige og sosiale behov.

Be deltakerne drøfte hvilke instanser de har tilgjengelig i lokalsamfunnet som kan gi hjelp og profesjonell rådgivning.

5. Noen av de sosiale og følelsesmessige problemstillinger som fortjener biskopens oppmerksomhet, omfatter:
 - Adopsjon og graviditet utenfor ekteskapet
 - Pornografi og seksuell avhengighet
 - Fysisk, følelsesmessig og seksuell mishandling
 - Homoseksuell adferd
 - Stoffmisbruk

Situasjonsstudie

Presenter følgende situasjonsstudie for å stimulere til diskusjon blant deltakerne. Hvis gruppen er stor, deler du deltakerne i mindre diskusjonsgrupper. Be så deltakerne presentere de ideene som kom frem under diskusjonene.

Amy, som nylig hadde fullført videregående skole, kontaktet biskopen og ba om et intervju. Biskopen skjønnte snart at Amy var i vanskeligheter og møtte henne samme kveld. Straks de hadde satt seg ned, begynte hun å gråte og fortalte at hun var gravid. Hun fortalte biskopen at hun hadde vært sammen med en gutt på skolen de siste månedene, og at de hadde blitt stadig mer intime. Hun sa at hun aldri hadde til hensikt å «gå så langt» med denne gutten, og håpet at hun fremdeles kunne gifte seg i templet en dag. Da biskopen spurte Amy om hun trodde det var en mulighet for en fremtid sammen med denne unge mannen, svarte hun straks at hun aldri ville kunne gifte seg med ham. Familien hennes ville aldri støtte det, og dessuten gikk han ikke i kirken og hadde ingen mål for fremtiden. Amy sa hun var redd og ikke visste hva hun skulle gjøre.

Spør deltakerne: Hva kan gjøres for å hjelpe en ung kvinne som opplever den krise som graviditet utenfor ekteskapet er? Hva kan gjøres for å hjelpe denne unge kvinnen å forstå og følge rådene fra Kirkens ledere angående slike situasjoner?

Forklar at Kirkens familiekontor er en ressurs som kan hjelpe i forbindelse med graviditet utenfor ekteskapet og en lang rekke andre sosiale og følelsesmessige problemer. Det er viktig at råd og informasjon om sosiale og følelsesmessige problemstillinger er i samsvar med evangeliets læresetninger. Kirkens familiekontor kan hjelpe ledere å finne gode ressurser i lokalsamfunnet.

Informasjon om Kirkens familiekontor kan finnes på deres nettsted, www.ldsfamilyservices.org. I områder hvor Kirkens familiekontor ikke er etablert, skulle biskoper rådføre seg med stavs-presidenten når de skal gi råd til ugifte foreldre.

Ytterligere læresetninger fra Kirkens ledere

Gi deltakerne del i følgende uttalelser slik du selv ønsker:

«Den forberedte familie har utviklet sosial og følelsesmessig styrke gjennom rettskaffen livsførsel, studium av evangeliet og kjærlighet i familien.

De kan være fleksible i møte med livets uunngåelige motsetninger som sorg og glede, nød og overflod, nederlag og suksess, gjennom sin tro på Herren Jesus Kristus og forståelse av det evige livs realitet. Når Kirkens familier streber etter å oppnå en slik grad av familieberedskap, vil mange av livets problemer løse seg. [Siste-dagers-hellige] familier som utvikler en slik familieberedskap, vil oppleve fred tross omveltninger, sikkerhet i usikkerheten og støtte i savn.» (Victor L. Brown: «An Overview of Church Welfare Services», *Ensign*, nov. 1975, 115.)

«I områder hvor Kirkens familiekontor ikke finnes, skulle biskoper ha en liste over dyktige fagfolk som kan tilby lignende tjenester og som gjør dette i samsvar med Kirkens normer. Med hensyn til autoriserte tjenester, skulle prestedømsledere være nøye med å overholde de lokale lover når det gjelder hjelp i forbindelse med adopsjon, ugifte foreldre eller fosteromsorg. Når et medlem mottar profesjonell rådgivning, skulle biskopen holde god kontakt med vedkommende og holde seg oppdatert om den fremgang som gjøres eller eventuelle nye problemer som måtte oppstå.» (Victor L. Brown: «Rendering Assistance in the Lord's Way», *Ensign*, mai 1977, 80.)

Oppgave

Be deltakerne tenke på medlemmer som de har ansvar for som kanskje trenger hjelp med sosiale eller følelsesmessige problemer. Be dem drøfte disse sakene på sitt neste velferdskomitémøte eller ved en annen passende anledning hvor fortrolighet blir ivaretatt. (Minn deltakerne om at de må være forsiktige med å nevne navn på personer med alvorlige sosiale eller følelsesmessige problemer. Det kan medføre alvorlig krenkelse om denne typen personopplysninger upassende avsløres på et menighetens velferdskomitémøte.)

Oppfordre deltakerne til å vise større flid i å finne frem til og hjelpe dem som trenger sosial eller følelsesmessig hjelp. Bær vitnesbyrd om de velsigelser som følger av å tjene de trengende på Herrens måte.

16 ANSVARSHAVENDE STAVERS PLIKTER I FORBINDELSE MED VELFERDSVIRKSOMHET

Mål

Medlemmer av driftskomiteer i ansvarshavende staver vil bli bedre i stand til å forstå sin rolle når det gjelder å gi veiledning og støtte til Kirkens velferdsvirksomhet.

(Merk: Du finner mer informasjon om velferdsvirksomhet i leksjon 9, «Kirkens velferdsvirksomhet».)

Materiale til denne leksjonen

En kopi av «Ansvarshavende stavers plikter i forbindelse med velferdsvirksomhet» (i denne leksjonen) til hver deltaker

En kopi av «Eksempel på møteprogram til møter i driftskomiteer i ansvarshavende staver» (som finnes i denne leksjonen) til hver deltaker

Church Welfare Resources: For Use in the United States and Canada (34475)

Uttalelse fra *Kirkens instruksjonshåndbok*

Be en deltaker om å lese følgende uttalelse:

Områdepresidentskapet eller et medlem av De syttis presidentkap utpeker en ansvarshavende stav for hver velferdsvirksomhet (lagerhus, hermetikkfabrikk, arbeidskontor, produksjonsprosjekt eller Deseret Industries) med betalte eller frivillige ledere. Når en stav får ansvar for å føre tilsyn med et Kirkens velferdsprosjekt, organiserer stavsprezidenten en driftskomite i ansvarshavende stav som består av ham selv, formannen i biskopenes velferdsråd, Hjelpeforeningens president på stavsplan, driftsformannen og andre spesialister etter behov. Stavsprezidenten er formann for denne komiteen, som skulle møtes ofte (helst kvartalsvis) for å gi virksomheten prestedømsveiledning og støtte ved å: (1) sørge for at virksomheten tjener trengende medlemmer på riktig måte, (2) sørge for

nødvendig frivillig arbeidskraft til å kunne drive virksomheten, (3) hjelpe til med vedlikehold av virksomhetens lokaliteter og løsøre, og (4) representere virksomheten på regionale velferdskomite-møter og koordinasjonsrådsmøter. (Se *Kirkens instruksjonshåndbok, bok 1 – Stavspresidentskaper og biskopsråd* [2006], 9.)

Still deltakerne følgende spørsmål:

- Hva vil det si å «gi virksomheten prestedømsveiledning og støtte»? (Svarene kan omfatte: Sikre at virksomheten tjener trengende medlemmer på riktig måte, sørge for nødvendig frivillig arbeidskraft til å kunne drive virksomheten, og representere virksomheten på regionale velferdskomite-møter og koordinasjonsrådsmøter.)
- Hvordan kan driftskomiteen i ansvarshavende stav sikre at virksomheten tjener trengende medlemmer på riktig måte?

Hovedpunkter

Hjelp deltakerne å forstå følgende punkter, og drøft dem etter behov:

1. Herren åpenbarte til profeten Joseph Smith at de hellige skulle organiseres for å ordne og ta seg av det som angår lagerhuset for de fattige i hans kirke (se L&P 78:3).
2. Kirkens velferdsvirksomheter er en del av lagerhuset som er etablert for å sørge for de fattige og trengende. Disse virksomhetene kan ha enten betalte eller frivillige ledere.

Be deltakerne gi eksempler på at medlemmer av deres menighet eller stav har blitt velsignet gjennom Kirkens velferdsvirksomhet. (Minn deltakerne om at de ikke må gi fortrolige opplysninger.)
3. Driftskomiteen i ansvarshavende stav skulle møte sammen minst to ganger i året, men

helst kvartalsvis eller oftere etter behov.
Komiteen har ansvar for å:

- Sikre at virksomheten tjener trengende medlemmer på riktig måte.
- Sørge for nødvendig frivillig arbeidskraft.
- Hjelp til med vedlikehold av lokaliteter og løsøre.
- Representere virksomheten på regionale velferdskomitémøter og koordinasjonsrådsmøter.

Gi en kopi av «Ansvarshavende stavers plikter i forbindelse med velferdsvirksomhet» (i denne leksjonen) til hver deltaker, og gjennomgå sammen med deltakerne den ansvarshavende stavens plikter.

Gi om ønskelig en kopi av «Eksempel på møteprogram til møter i driftskomiteer i ansvarshavende staver» (i denne leksjonen) til hver deltaker, og gjennomgå sammen med deltakerne de punktene som skulle drøftes under et komitémøte.

4. Formannen for biskopenes velferdsråd, som også er medlem av driftskomiteen, skulle regelmessig drøfte velferdsvirksomhetens ledelse og tjenester under biskopenes velferdsrådsmøter i staven (se *Kirkens instruksjonshåndbok, bok 1, 63*). Som medlem av den regionale velferdskomité skulle han regelmessig drøfte velferdsvirksomhetens ledelse og tjenester med andre biskoper som er medlem av den regionale velferdskomité. Han formidler til driftskomiteen i ansvarshavende stav de innspill han har fått fra biskopene angående driften.
5. Hjelpeforeningens president på stavsplan, som også er medlem av driftskomiteen, skulle regelmessig drøfte velferdsvirksomhetens ledelse og tjenester under møter i Hjelpeforeningens presidentskap i staven og på Hjelpeforeningens lederskapsmøter i staven. Hun formidler Hjelpeforeningens innspill angående driften under møter i driftskomiteen i ansvarshavende

stav. Som medlem av den regionale velferdskomité skulle hun regelmessig drøfte velferdsvirksomhetens ledelse og tjenester med andre presidenter i Hjelpeforeningen på stavsplan som er medlem av den regionale velferdskomité. Hun formidler til driftskomiteen i ansvarshavende stav de innspill hun har fått fra Hjelpeforeningens presidenter på stavsplan angående driften.

6. Mange velferdsvirksomheter har utstyr og maskiner som kan forårsake skade ved feilaktig bruk. Driftskomiteen i ansvarshavende stav skulle ivareta sikkerheten til alle som arbeider i eller besøker virksomheten.

Forklar om nødvendig følgende punkter:

7. En stav kan bli utvalgt til å støtte et velferdsproduksjonsprosjekt. Stavspresidenten kaller og organiserer en prosjektkomité. Komiteen rapporterer til stavspresidenten og består av følgende medlemmer:

- En formann
- En finanssekretær
- En koordinator for frivillig arbeidskraft
- Andre spesialister etter behov for å sikre at prosjektet blir effektivt og gir god økonomisk avkastning

Gjennomgå om ønskelig informasjonen i velferdshåndboken *Church Welfare Resources*, 12-13, som handler om det å fungere som ansvarshavende stav for et velferdsproduksjonsprosjekt.

8. Det blir ikke utpekt en ansvarshavende stav for Kirkens familiekontor. Hvert kontor har et rådgivende utvalg ledet av en lokal stavspresident som utnevnes av Kirkens familiekontors styre, med godkjenning fra områdepresidentskapet eller et medlem av De syttis presidentskap. Formannen for biskopenes velferdsråd i staven og Hjelpeforeningens president i staven, er medlemmer av det rådgivende utvalget.

Oppgave

Ordne det slik at deltakerne får omvisning ved sin tildelte velferdsvirksomhet for å bli bedre kjent med dens tjenester og produkter.

Bær vitnesbyrd om at det arbeidet de gjør som medlemmer av driftskomiteen i den ansvarshavende staven, bidrar til at deres tildelte velferdsvirksomhet blir en effektiv ressurs til å hjelpe medlemmene å bli selvhjulpne, bistå de fattige og trengende og oppmuntre til tjeneste for andre.

Ansvarshavende stavers plikter i forbindelse med velferdsvirksomhet

Sørge for at virksomheten tjener trengende medlemmer på riktig måte. Ansvarshavende stavsprezident og driftskomiteen gjør seg kjent med alle velferdsvirksomhetens aktiviteter gjennom rapporter fra virksomhetens leder og regelmessige besøk til virksomheten. De skulle være oppmerksomme på kvaliteten av de tjenestene som ytes, for å sikre at de som får hjelp, går derfra styrket og oppbygget. På møtene i driftskomiteen vurderer de regelmessig følgende:

- **Driftsresultater.** Komiteen mottar rapporter og drøfter hvordan den kan bistå virksomheten med å nå sine mål for produksjon, tjenester og regnskap.
- **Kundetilfredshet og tilgjengelighet.** Komiteen drøfter kundetilfredshet, herunder hvor lett det er å lokalisere og benytte tjenestene for trengende personer og personer som bidrar med frivillig arbeidskraft, etter samtaler med brukere av virksomheten.
- **Anmodninger om driftsbudsjett.** Komiteen skulle vurdere den årlige budsjettanmodningen som driftsformannen sender til Kirkens hovedkvarter og til områdekontoret (hvor det er aktuelt) og gi innspill og prestedømsperspektiv.
- **Tilbakemelding fra prestedømmets og Hjelpeforeningens ledere.** Komiteens medlemmer skulle drøfte tilbakemeldinger fra koordinasjonsråd, den regionale velferdskomité og andre ledere hvis medlemmer betjenes av virksomheten.

Sørge for nødvendig frivillig arbeidskraft. Driftskomiteen i ansvarshavende stav hjelper til med å skaffe og koordinere den frivillige arbeidskraft som virksomheten trenger, etter anslag fra driftsformannen. Gjennom ansvarshavende stavsprezident sender komiteen en anmodning om frivillig arbeidskraft til den regionale velferdskomiteen eller områdets velferdsleder. Den regionale velferdsspesialisten eller områdets velferdsleder hjelper til med å fordele arbeidsbelastningen på stavene i velferdsregionen. Når en stav godtar oppdraget, hjelper ansvarshavende stav til med å koordinere og føre tilsyn med gjennomføringen av de forskjellige oppdragene. Arbeidskraft til velferdsvirksomheter kan blant annet også komme fra personer som er kalt som heltids- eller tjenestemisjonærer og personer som blir bedt om å hjelpe til på midlertidig eller engangsbasis. Hvis det er kalt tjenestemisjonær-koordinatorene, skulle ansvarshavende stav samarbeide med dem om å organisere det frivillige arbeidet.

Hjelpe til med vedlikehold av virksomhetens lokalteter og løsøre. Medlemmene av driftskomiteen i ansvarshavende stav skulle besøke velferdsvirksomheten regelmessig og være behjelpelig med å vurdere behov for sikkerhetstiltak og vedlikehold, herunder vedlikehold av tomten. Vedlikehold av anleggene gir mange arbeidsmuligheter for personer som mottar velferdshjelp. Anleggene skal være rene, ryddige og frie for sikkerhetsrisikoer.

Representere virksomheten på regionale velferdskomitémøter og koordinasjonsrådsmøter.

Ansvarshavende stavsprezident representerer sin tildelte velferdsvirksomhet på regionale velferdskomitémøter og koordinasjonsrådsmøter. Under disse møtene kan ansvarshavende stavsprezident drøfte og oppmuntre til tilbakemelding om virksomhetens tilgjengelige programmer, tjenester og produkter, nye programmer tjenester og programmer etter hvert som de blir tilgjengelige, virksomhetens resultater, effektivitet og kvalitet når det gjelder å betjene de fattige og trengende, godkjenning og utførelse av frivillige arbeidsoppdrag i de forskjellige stavene, samt koordinering av velferdsvirksomhetens tjenester i forbindelse med krisesituasjoner i velferdsregionen eller koordinasjonsrådet.

EKSEMPEL PÅ MØTEPROGRAM
Møte i driftskomiteen i ansvarshavende stav

Navn på virksomhet: _____ Dato for møte: _____

1. Velkomst og ledelse
2. Åpningsbønn
3. Tilstedeværende og fritatte komitémedlemmer og inviterte personer
4. Gjennomgang av møtenotatene fra forrige møte og oppfølging av tiltak
5. Punkter i forbindelse med daglig drift
 - a. Virksomhetens tjenesteplan og rapport
 - b. Kundetilfredshet og tilbakemeldinger
 - c. Spørsmål i forbindelse med tilgjengelighet (bla. åpningstider)
 - d. Budsjett
 - e. Rapporter om revisjoner og andre gjennomganger
 - f. Nye retningslinjer og prosedyrer
 - g. Gjennomgang av programmer
 - h. Suksesshistorier
6. Saker som angår ansatte eller frivillige medarbeidere
 - a. Status for arbeidsoppdrag for menigheter og staver
 - b. Fremtidig behov for frivillig arbeidskraft
 - c. Opplæring
7. Saker som angår lokaliteter og løsøre
 - a. Sikkerhetstiltak
 - b. Vedlikehold
8. Punkter fra formannen for biskopenes velferdsråd
9. Punkter fra Hjelpeforeningens president i staven
10. Punkter fra driftsformannen ved virksomheten
11. Punkter fra andre
12. Oppsummering av komitéformannen
13. Konkrete tiltak (ta med tidsfrist og navn på ansvarshavende person)
14. Tid og sted for neste driftskomitémøte
15. Avslutningsbønn

Komitéformannens underskrift _____ Dato _____

(Merk: Bruk de foreslåtte punktene i møteplanen etter behov. Alle punktene må ikke nødvendigvis gjennomgås på hvert møte.)

17 HVORDAN BRUKE SKJEMAET «ANALYSE AV BEHOV OG RESSURSER»

Mål

Velferdskomitémedlemmer vil bli i stand til å hjelpe medlemmer med langsiktige velferdsbehov å utarbeide en plan for å bli selvhjulpne ved hjelp av skjemaet *Analyse av behov og ressurser*.

Materiale til denne leksjonen

Kopier av skjemaet *Analyse av behov og ressurser* (32290 170, i denne leksjonen), ett eksemplar til hver deltaker

Kopier av «Utfylling av skjemaet *Analyse av behov og ressurser*» (i denne leksjonen), ett eksemplar til hver deltaker

Kopier av et utfylt eksemplar av skjemaet *Analyse av behov og ressurser* (i denne leksjonen), ett eksemplar til hver deltaker

Uttalelse fra *Kirkens instruksjonshåndbok*

Be en deltaker om å lese følgende uttalelse:

En biskop vurderer årsakene til medlemmers behov når han vurderer hvilken velferdshjelp som skal gis. Han hjelper også trengende medlemmer å evaluere det de har gjort og kan gjøre for å forsørge seg selv og sin familie. Hvis han føler at velferdshjelp er berettiget, hjelper han de trengende medlemmene å fylle ut skjemaet «Analyse av behov og ressurser». (Se *Kirkens instruksjonshåndbok, bok 1 – Stavspresidentskaper og biskopsråd* [2006], s. 17-18.)

Hovedpunkter

Hjelp deltakerne å forstå følgende punkter, og drøft dem etter behov:

1. «Når Kirkens medlemmer gjør alt de kan for å forsørge seg selv og likevel ikke kan dekke sine grunnleggende behov, skulle de først henvende

seg til sin [utvidede] familie og be om hjelp. Når dette ikke er tilstrekkelig, står Kirken rede til å hjelpe.» (*Kirkens instruksjonshåndbok, bok 2 – Ledere i prestedømmet og hjelpeorganisasjonene* [1998], 256.)

2. Skjemaet *Analyse av behov og ressurser* (som du finner i denne leksjonen) er nyttig og nødvendig i de fleste tilfeller. Hovedhensikten med skjemaet er å hjelpe folk å legge planer som fører til selvhjulpenhet.

Ved behov gjennomgår du informasjonen i leksjon 2, «Selvhjulpenhet».

3. En biskop skulle aldri holde tilbake presserende og umiddelbar livsnødvendig hjelp fra en person eller familie i påvente av at skjemaet «Analyse av behov og ressurser» blir utfylt og behandlet. Det trengende medlemmet og biskopen kan fylle ut skjemaet etter at de umiddelbare behovene er dekket. Han skulle ikke la byråkrati stå i veien for å yte hjelp og vennlighet, mat og lindring til de nødstedte. Det er bedre å gjøre en liten feil ved å være for rundhåndet enn å etterlate de trengende sultne og nødlidende. En biskop og andre ledere i Kirken må alltid være vennlige, villige til å hjelpe og ydmyke i alt som gjøres.

Del ut kopiene av skjemaet *Analyse av behov og ressurser*. Gjennomgå det sammen med gruppen, og legg vekt på følgende:

- Biskopen hjelper den enkelte med umiddelbare, livsnødvendige behov.
- Biskopen kan gi Hjelpeforeningens president i oppgave å besøke trengende familier eller enkeltpersoner hjemme for å vurdere deres velferdsbehov. President Gordon B. Hinckley har sagt: «Det er ... tvingende nødvendig at biskopene samarbeider tett med Hjelpeforenings-presidentene om å administrere Kirkens velferd. Dette gjennomføres normalt på det månedlige

møtet i menighetens velferdskomité eller, iblant, på menighetsrådsmøtet. Det kan imidlertid oppstå nødsituasjoner eller omstendigheter hvor det er behov for større fortrolighet, og da skulle biskopen og Hjelpeforeningens president konsultere hverandre. Uansett når det er materielle behov i en familie, er Hjelpeforeningens president den best kvalifiserte til å komme inn i hjemmet og vurdere familiens behov.» («Stå sterk og urokkelig», *Verdensomspennende opplæringsmøte for ledere*, jan. 2004, 21.) Du finner mer informasjon om besøk for å fastslå familiers behov i leksjon 7, «Hjelpeforeningens velferdsplikter».

- Medlemmene av menighetens velferdskomité, herunder lederne i prestedømsquorumene og Hjelpeforeningen, hjelper det trengende medlemmet å utarbeide og gjennomføre en plan som fører til selvhjulpenhet.
- På forsiden av skjemaet kan biskopen (evt. med hjelp av andre fra menighetens velferdskomité som han har gitt dette i oppdrag) og det trengende medlemmet:
 - (1) Kartlegge de umiddelbare behovene (som mat, klær, husrom, penger til legereregninger og andre behov).
 - (2) Kartlegge den trengendes eksisterende ressurser, hans eller hennes utvidede families ressurser og andre ressurser som kan bidra til å dekke vedkommendes behov.
- På baksiden av skjemaet kan biskopen (evt. andre fra menighetens velferdskomité som han har gitt dette i oppdrag) og det trengende medlemmet:
 - (1) Klarlegge hva som trengs for at medlemmet skal bli selvhjulpent (f.eks. arbeid, utdanning, arbeidsopplæring osv.).
 - (2) Legge en plan for å skaffe de nødvendige ressursene til å bli selvhjulpen.
 - (3) Skrive ned de oppdragene biskopen har gitt familiens medlemmer når det gjelder å arbeide for den hjelpen de mottar, så langt de er i stand til det.

- Arbeid er fysisk, mental eller åndelig innsats. Med oppfinnsomhet er det mange måter å skaffe anledninger til arbeid på. Biskopen bestreber seg på å gi meningsfulle oppgaver som hjelper de trengende medlemmene å tjene andre og lære å forsørge seg selv og sin familie. Biskopen kan få menighetens velferdskomité med på å sette opp en liste over arbeidsmuligheter.

Spør deltakerne hvem som kan hjelpe biskopen å finne frem til og ta seg av de fattige og de trengende.

4. Biskopen skulle gjøre klok bruk av menighetens velferdskomité, prestedømsquorumene og Hjelpeforeningen til å utføre mye av arbeidet for å hjelpe de trengende, forebygge velferdsbehov, samle inn fasteoffer, fremme selvhjulpenhet og løse langsiktige behov.

Ved behov gjennomgår du informasjonen i leksjon 8, «Hvordan yte effektiv velferdshjelp», og leksjon 10, «Hjelp andre å bli mer selvhjulpne».

Situasjonsstudie

Det er to situasjonsstudier til denne leksjonen. Velg den som vil være mest meningsfylt for deltakerne. Presenter situasjonsstudien for å stimulere til diskusjon blant deltakerne. Hvis gruppen er stor, deler du deltakerne i mindre diskusjonsgrupper.

(Merk: Du kan tilpasse situasjonsstudiene så de passer bedre med de lokale omstendighetene, herunder valuta og beløp.)

Be deltakerne drøfte hvordan man kan hjelpe familien i situasjonsstudien å utarbeide sin egen plan for selvhjulpenhet. Del ut kopier av «Utfylling av skjemaet Analyse av behov og ressurser», og be deltakerne bruke dette som en rettesnor for diskusjonen. Be deltakerne fylle ut baksiden av skjemaet *Analyse av behov og ressurser* som en del av denne oppgaven.

Be deltakerne fortelle om de ideene som har kommet frem i løpet av diskusjonen.

Du finner eksempler på utfylte «Analyse av behov og ressurser»-skjemaer til begge situasjonsstudiene i denne leksjonen. Del ut kopier av det eksemplet som svarer til den situasjonsstudien du velger, og gjennomgå det sammen med deltakerne.

Oppgave

Be deltakerne bestemme seg for konsekvent å bruke skjemaet *Analyse av behov og ressurser* til å hjelpe andre å hjelpe seg selv.

Bær vitnesbyrd om de velsignelser som blir både giveren og mottakeren til del når de trengende får hjelp på Herrens måte.

Adresse		Telefon
Menighet	Stav	
Arbeidssted	Stilling	Telefon
Navn og alder på avhengige familiemedlemmer		

Instruksjoner

Biskopen hjelper vedkommende med de umiddelbare behov ved at menighetens velferdskomité, herunder lederne for prestedømsquorumet og Hjelpeforeningen, er behjelpelige med å utarbeide en plan som vil føre til selvhjulpenhet.

1. Avgjøre den enkeltes og familiens behov
2. Bringe klarhet i hvilke ressurser den enkelte, familien og andre har.
3. Hjelp medlemmet å utarbeide en plan for å bli selvhjulpen.
4. Gi arbeidsoppgaver så mottakeren kan arbeide i den grad han eller hun er i stand til det.

Umiddelbare behov	Ressurser til å dekke umiddelbare behov
Sammen med medlemmet finne ut hvilke umiddelbare behov han eller hun har. Behovene føres opp nedenfor og kan omfatte: mat, klær og husvære, penger til medisinsk behandling eller regninger til det offentlige, eller andre behov	Fra vedkommende selv, familien, menighetens velferdskomité, andre ressurser fra Kirken og det offentlige. 1. Egne ressurser
	2. Familiemedlemmer og på hvilken måte de kan hjelpe (foreldre, barn, søsken, andre)
	3. Andre kilder og på hvilken måte de kan hjelpe

Behov for hjelp til selvhjelp

Finn ut sammen med medlemmet hva som trengs for at han/hun skal bli selvhjulpen. Behovene fores opp nedenfor og kan omfatte husvære, arbeid, yrkesopplæring, utdannelse osv.

Plan for hvordan behovet for hjelp til selvhjelp skal dekkes

Utarbeid sammen med medlemmet en plan for å bli selvhjulpen som innbefatter hvordan de nødvendige ressurser skal skaffes, og at de er tilgjengelige på riktig tidspunkt.

Arbeid eller tjeneste som skal utføres Før opp nedenfor de oppdrag som familimedlemmer har akseptert til å arbeide for det de mottar av varer og tjenester, iden grad de er i stand til det.

Underskrifter

Medlemmets underskrift

Dato

Biskopens underskrift

Dato

Merk: Betegnelsene *biskop* og *menighet* i dette skjemaet gjelder også grenspresident og gren.

32290 170

Utfylling av skjemaet *Analyse av behov og ressurser*

Skjemaets forside

Umiddelbare behov

Bruk følgende spørsmål til å hjelpe det trengende medlemmet å klarlegge sine umiddelbare behov:

- Hva er ditt mest presserende behov? Er dette ditt viktigste behov?
- Hva har forårsaket dette behovet?
- Har du og din familie et sted å bo?
- Kan du og din familie sove varmt om natten?
- Har dere de klærne dere trenger?
- Hvor mange måltider spiser du og din familie hver dag?
- Hvordan er din egen og din families helse?

Ressurser til å dekke umiddelbare behov

1. Egne ressurser

Bruk følgende spørsmål til å hjelpe det trengende medlemmet å klarlegge ressurser han eller hun måtte ha til å dekke umiddelbare behov:

- Hva har du gjort eller gjør du med årsaken til din situasjon og for å dekke deres umiddelbare behov?
- Hvor mye kontanter eller sparepenger har dere?
- Hvilke andre ressurser finnes som kan gjøres om til penger for å bidra til å dekke de umiddelbare behovene?
- Hvilke ferdigheter og talenter har du?
- Har du deltatt i en arbeidsgruppe for yrkesplanlegging (tilgjengelig ved et av Kirkens arbeidskontorer eller gjennom stavens eller menighetens arbeidsspesialist)?

2. Familiemedlemmer og hvordan de kan hjelpe

Vær nøye med å fylle ut denne delen av skjemaet. Du kan be medlemmet kontakte familiemedlemmer og rapportere tilbake, eller du kan, med medlemmets tillatelse, ta kontakt med dem selv. Hvis medlemmet nekter å gi den nødvendige informasjonen, må du hjelpe ham eller henne å forstå at familiemedlemmene vil bli velsignet når de hjelper hverandre.

3. Andre ressurser og hvordan de kan hjelpe

Bruk følgende spørsmål til å hjelpe det trengende medlemmet å kartlegge andre mulige ressurser:

- Bor du i egen bolig?
- Har du hage? Kunne du hatt en?
- Er det noen som skylder deg penger?

Skjemaets bakside

Behov for å bli selvhjulpen

Undersøk sammen med medlemmet hva hans eller hennes langsiktige behov for å bli selvhjulpen er. Som hjelp til å få denne diskusjonen i gang, kan du repetere de seks bestanddelene av selvhjulpenhet: arbeid, utdanning og lese- og skriveferdighet, hjemmelager, helse, ressursforvaltning og sosial, følelsesmessig og åndelig styrke.

Planlegg å dekke behov for å bli selvhjulpen

- Hjelp medlemmet å utarbeide en plan for å løse de langsiktige årsakene til velferdsbehovet og å bli selvhjulpen. Hjelp medlemmet å rette planen inn mot de seks bestanddelene av selvhjulpenhet.
- Kartlegg hvilke ressurser som trengs for å dekke behovene.
- Informer medlemmet om at prestedømsquorumet, Hjelpeforeningen og andre ressurser i menigheten kan benyttes til å utarbeide planen.
- Hold detaljert oversikt over alle utgifter.

Arbeid eller tjeneste som skal utføres

- Husk at arbeid er fysisk, mental eller åndelig anstrengelse.
- Gi meningsfylt arbeid som vil hjelpe medlemmet å lære å dekke sine egne og familiens behov.
- Repeter de seks områdene for selvhjulpenhet for å få ideer til arbeidsoppdrag.
- Gi oppgaver som hjelper andre medlemmer.
- Be medlemmet forplikte seg til å utføre oppdragene. Sørg for at medlemmet får den nødvendige opplæring til å kunne utføre oppdragene.

Situasjonsstudie 1: Familien Jonsen

Bror Robert og søster Emilie Jonsen sluttet seg til Kirken for 2 år siden. De har tre barn, to piker, Synnøve (12) og Rakel (3), og en gutt, Jon (8). De forberedte seg til å reise til templet. Bror Jonsen var yrkessjåfør. For ca. et år siden var imidlertid bror Jonsen innblandet i en arbeidsrelatert bilulykke som gjorde ham ufør. Han kan ikke gjenoppta sin gamle jobb.

Bror Jonsen mottar en liten uførepensjon. Han har en forsikring som dekker alle familiens medisinske utgifter resten av hans liv. Søster Jonsen syr for å spe på pensjonsinntekten. Bror Jonsens rekonvalesens og behandling har pågått siden ulykken. I denne perioden har ikke bror Jonsen deltatt på noen møter i Kirken. Søster Jonsen og barna har vært til stede på omtrent halvparten av møtene. Deres holdning til Kirken og dens medlemmer er fremdeles god.

Familien har følgende behov og ressurser:

Mat og klær

Det er mat for mindre enn en uke i huset. Gjennomsnittsprisen for et moderat måltid for familien er 70 kroner. Søster Jonsen og barnas klær er i orden, men barnas sko er veldig slitte. Bror Jonsen har lite klær han kan bruke og ingen klær han føler seg vel med å bruke i kirken.

Boligutgifter og andre faste utgifter

Familien leier et lite hus. Husleien er på 6000 kroner i måneden. De eier møblene sine, men betaler avdrag på hvitevarene. Tomten har plass til en liten kjøkkenhage. Strøm, vann og renovasjon kommer i gjennomsnitt på ca. 2000 kroner i måneden.

Transport

De har en 10 år gammel bil. Den går, men trenger vedlikehold (bremses, service og et nytt reservehjul). Gjennomsnittlig kommer utgifter til bensin og olje på ca. 1000 kroner i måneden.

Bror Jonsens tilstand

Behandlingen har hjulpet ham, men lammelsen i beina er permanent. Han trenger rullestol. Han har en positiv innstilling og er ivrig etter å forbedre sin utdanning så han kan begynne å jobbe igjen. Han er interessert i regnskapsføring.

Inntekt

Bror Jonsens uførepensjon er på 10 000 kroner i måneden. Søster Jonsen tjener ca. 3000 kroner i måneden på å sy for andre. Hvis hun hadde hatt en nyere og kraftigere symaskin, kunne hun ha tatt på seg mer søm og doblet sin inntekt. En slik maskin koster 7000 kroner.

Oppsparte midler

De har 600 kroner oppspart, som de skal bruke på sitt månedlige avdrag på hvitevarene. Avdraget forfaller i morgen. Det gjenstår seks avdrag på hvitevarene. De har brukt av sine sparepenger for å klare seg det siste året.

Andre familiemedlemmer

Bror Jonsen sier at hans eneste gjenlevende familiemedlem, en bror, sikkert kunne ha hjulpet litt, men at han har vegret seg for å spørre fordi broren har sine egne familieproblemer å stri med. Søster Jonsens utvidede familie har vært fiendtlig innstilt til dem siden de sluttet seg til Kirken. Hun tviler på at de vil hjelpe.

Situasjonsstudie 1, eksempel

**JESU KRISTI
KIRKE**

AV SISTE DAGERS HELLIGE

Analyse av behov og ressurser

Plan for selvhjelpenhet

Medlemmets navn

Robert og Emilie Jonsen

Adresse

Storgata 123

Telefon

Ingen

Menighet

Sandefjord første menighet

Stav

Oslo stav

Arbeidssted

Arbeidsledig (Robert); selvstendig næringsdrivende (Emilie)

Stilling

Syerske (Emilie)

Telefon

Ingen

Navn og alder på avhengige familiemedlemmer

Synnøve (12 år), Rakel (3 år), Jon (8 år)

Instruksjoner

Biskopen hjelper vedkommende med de umiddelbare behov ved at menighetens velferdskomité, herunder lederne for prestedømsquorumet og Hjelpeforeningen, er behjelpelige med å utarbeide en plan som vil føre til selvhjelpenhet.

1. Avgjøre den enkeltes og familiens behov
2. Bringe klarhet i hvilke ressurser den enkelte, familien og andre har.
3. Hjelp medlemmet å utarbeide en plan for å bli selvhjelpen.
4. Gi arbeidsoppgaver så mottakeren kan arbeide i den grad han eller hun er i stand til det.

Umiddelbare behov

Sammen med medlemmet finne ut hvilke umiddelbare behov han eller hun har. Behovene føres opp nedenfor og kan omfatte: mat, klær og husvære, penger til medisinsk behandling eller regninger til det offentlige, eller andre behov

Mat

Sko til barna, klær til å gå i kirken og på skolen med til bror Jonsen

Husleie: 6000 kroner i måneden

Faste utgifter: 2000 kroner i måneden

Ressurser til å dekke umiddelbare behov

Fra vedkommende selv, familien, menighetens velferdskomité, andre ressurser fra Kirken og det offentlige.

1. Egne ressurser

- Mat for mindre enn en uke
- 10 000 kroner i måneden i uførepensjon
- 3000 kroner i måneden i inntekt fra søster Jonsens søm
- 600 kroner oppspart til avdrag på hvitevarer, forfaller i morgen
- Tomten har plass til en liten kjøkkenhage

2. Familiemedlemmer og på hvilken måte de kan hjelpe (foreldre, barn, søsken, andre)

Bror Jonsens bror kan kanskje hjelpe litt (bror Jonsen skal kontakte ham).

Søster Jonsens utvidede familie har vært fiendtlig innstilt siden hun sluttet seg til Kirken (biskopen skal kontakte hennes utvidede familie).

3. Andre kilder og på hvilken måte de kan hjelpe

- Hjelpeforeningens president skal besøke familien for å fylle ut en varebestilling og kartlegge andre umiddelbare behov.
- Fasteoffermidler til klær og sko.
- Familien skal bruke uførepensjonen og inntekt fra søm til å betale husleien, faste utgifter og avdrag på hvitevarene, samt noe av utgiftene til mat og husholdning.
- Mat for to uker fra biskopens lagerhus eller kjøpt ved hjelp av fasteoffermidler for å dekke de umiddelbare behovene.

Fyll ut baksiden av skjemaet

(Needs and Resources Analysis Norwegian) 5/00 (5/00) Printed in Germany 32290 170

Behov for hjelp til selvhjelp

Finn ut sammen med medlemmet hva som trengs for at han/hun skal bli selvhjulp. Behovene fores opp nedenfor og kan omfatte husvære, arbeid, yrkesopplæring, utdanning osv.

Høyere permanent inntekt for familien.

Bror Jonsen trenger et nytt yrke, muligens innen regnskapsføring. Utdanning i regnskapsføring, fortsatt yrkesterapi, en rullestol.

Styrke søster Jonsens lille sømforetak. En nyere symaskin, kurs i å drive egen mindre virksomhet.

Betale ut gjelden på hvitevarene.

Faste utgifter, bilutgifter og husholdningsutgifter.

Bedre klær til bror Jonsen. Dette kan bli komme i form av stoff og annet materiale, slik at søster Jonsen kan sy dem.

Hjelp til å planlegge og anlegge en kjøkkenhage som et supplement til kostholdet.

Hjemmelager og sparing.

Plan for hvordan behovet for hjelp til selvhjelp skal dekkes

Utarbeid sammen med medlemmet en plan for å bli selvhjulp som innbefatter hvordan de nødvendige ressurser skal skaffes, og at de er tilgjengelige på riktig tidspunkt.

1. Med hjelp fra menighetens arbeidsspesialist skal bror og søster Jonsen denne uken kontakte det lokale arbeidskontoret for å få hjelp. Bror Jonsen skal gjennomgå arbeidskontorets arbeidsgruppe for yrkesplanlegging og ta en utdanning som kan hjelpe ham å komme i arbeid igjen. Dette kan også innebære å finne en passende deltidsjobb mens han tar utdanning.
2. Eldstenes quorumpresident vil hjelpe bror Jonsen å søke hjelpemiddelsentralen om en rullestol.
3. Søster Jonsen skal ta arbeidskontorets kurs for selvstendig næringsdrivende og begynne å arbeide for å styrke sitt lille firma. Hun skal vurdere å ta opp et næringslån for å kjøpe en ny symaskin, stoffer og materiell til firmaet.
4. Familien til bror Jonsen skal passe det yngste barnet, slik at bror og søster Jonsen kan ta opplæring og arbeide.
5. Familiens hjemmelærere skal hjelpe dem å reparere bilen, slik at den blir driftssikker igjen.
6. Søster Jonsens besøkende lærerinner skal hjelpe henne å anlegge en liten kjøkkenhage i løpet av de neste to ukene. De to eldste barna skal stelle hagen. Biskopen bruker fasteoffermidler til å kjøpe såfrø.
7. Etter hvert som familien Jonsens inntekt stiger, vil de legge planer for å skaffe seg bedre klær og transport, spare litt penger og bygge opp et hjemmelager.
8. Biskopen kan fortsette å yte hjelp til mat frem til familiens inntekt har steget tilstrekkelig.

Arbeid eller tjeneste som skal utføres Før opp nedenfor de oppdrag som familiemedlemmer har akseptert til å arbeide for det de mottar av varer og tjenester, iden grad de er i stand til det.

1. Bror og søster Jonsen skal besøke Kirkens arbeidskontor og delta i de aktuelle tilbudene der. Bror Jonsen vil søke en passende utdanning og finne seg en deltidsjobb. Søster Jonsen vil forbedre sitt firma.
2. Søster Jonsen vil sy klær til andre trengende medlemmer i menigheten ved hjelp av stoffer innkjøpt av biskopen for fasteoffermidler.
3. Barna skal ta seg av mesteparten av såingen og stellet av kjøkkenhagen.

I tillegg til det ovenstående, skal familien Jonsen styrke seg selv åndelig ved å:

- Gå i kirken regelmessig.
- Ha regelmessig familiens skriftstudium, familiebønn og familiens hjemmeaften.
- Legge planer for å reise til templet.

Underskrifter

Medlemmets underskrift

Dato

Biskopens underskrift

Dato

Merk: Betegnelsene biskop og menighet i dette skjemaet gjelder også grenspresident og gren.

32290 170

Situasjonsstudie 2: Søster Muku

Bror Emile og søster Jane Muku sluttet seg til Kirken for 2 år siden. De har tre barn, to piker, Alison (12) og Olivia (3), og en gutt, Daniel (8). De forberedte seg til å reise til templet. For ca. et år siden døde imidlertid bror Muku i en ulykke.

Søster Muku fikk ingen forsikringsutbetaling da mannen døde, og hun mottar ingen form for hjelp fra myndighetene. Hun syr for å forsørge familien. Søster Muku og barna har ikke gått i kirken siden bror Muku døde. Deres holdning til Kirken og dens medlemmer er fremdeles positiv.

Familien har følgende behov og ressurser:

Mat

Fire kopper mel, et lite brød, en kopp sukker og litt matolje er det de har i huset. Gjennomsnittskostnaden for et måltid for hele familien er 100 pesos. Familien spiser vanligvis bare ett måltid om dagen.

Klær

Søster Muku og barna har ingen ordentlige klær. Barnas sko er svært slitte.

Bolig

Familien leier en ettromsleilighet. Måned sleien er på 5000 pesos. De har bare noen få møbler. Barna sover på gulvet. Tomten har plass til en liten kjøkkenhage.

Faste utgifter

Strøm, vann og renovasjon kommer i gjennomsnitt på ca. 750 pesos i måneden. Familien har imidlertid ikke vært i stand til å betale disse regningene på flere måneder. Det finnes en offentlig vannkilde ca. en kilometer unna.

Transport

Familien eier ikke noe transportmiddel. Det finnes kollektivtransport. En enveisbillett til hvor som helst i byen koster 25 pesos.

Inntekt

Søster Muku tjener ca. 7000 pesos i måneden på å sy for andre med en hånddrevet symaskin. Hvis hun hadde hatt en nyere elektrisk symaskin, kunne hun ha tatt på seg mer søm og doblet sin inntekt. En slik maskin koster 20 000 pesos. Hun ville også ha trengt elektrisitet i hjemmet.

Andre familiemedlemmer

Søster Mukus utvidede familie har vært fiendtlig innstilt til hennes familie siden hun sluttet seg til Kirken. Hun tviler på at de vil hjelpe. Bror Mukus eneste gjenlevende familiemedlem, en bror, kunne trolig ha hjulpet litt, men søster Muku vegrer seg for å be ham om hjelp.

Situasjonsstudie 2, eksempel

**JESU KRISTI
KIRKE**

AV SISTE DAGERS HELLIGE

Analyse av behov og ressurser

Plan for selvhjulpenhet

Medlemmets navn

Jane Muku

Adresse

Telefon

Ingen

Menighet

Bambata menighet

Stav

San Rafael stav

Arbeidssted

Selvstendig næringsdrivende

Stilling

Syerske

Telefon

Ingen

Navn og alder på avhengige familiemedlemmer

Alison (12 år), Olivia (3 år), Daniel (8 år)

Instruksjoner

Biskopen hjelper vedkommende med de umiddelbare behov ved at menighetens velferdskomité, herunder lederne for prestedømsquorumet og Hjelpeforeningen, er behjelpelige med å utarbeide en plan som vil føre til selvhjulpenhet.

1. Avgjøre den enkeltes og familiens behov
2. Bringe klarhet i hvilke ressurser den enkelte, familien og andre har.
3. Hjelp medlemmet å utarbeide en plan for å bli selvhjulpen.
4. Gi arbeidsoppgaver så mottakeren kan arbeide i den grad han eller hun er i stand til det.

Umiddelbare behov

Sammen med medlemmet finne ut hvilke umiddelbare behov han eller hun har. Behovene føres opp nedenfor og kan omfatte: mat, klær og husvære, penger til medisinsk behandling eller regninger til det offentlige, eller andre behov

Mat

Klær og sko til søster Muku og barna

Husleie: 5000 pesos i måneden

Faste utgifter: 750 pesos i måneden

Ressurser til å dekke umiddelbare behov

Fra vedkommende selv, familien, menighetens velferdskomité, andre ressurser fra Kirken og det offentlige.

1. Egne ressurser

Fire kopper mel, et lite brød, en kopp sukker og litt matolje

7000 pesos i måneden fra sømmen hennes

Tomten har plass til en liten kjøkkenhage

2. Familiemedlemmer og på hvilken måte de kan hjelpe (foreldre, barn, søsken, andre)

Søster Mukus svoger kan kanskje hjelpe litt (søster Muku eller biskopen skal kontakte ham).

Søster Mukus utvidede familie har vært fiendtlig innstilt siden hun sluttet seg til Kirken (biskopen skal kontakte hennes utvidede familie).

3. Andre kilder og på hvilken måte de kan hjelpe

Hjelpeforeningens president skal besøke familien for å fylle ut en varebestilling og kartlegge andre umiddelbare behov.

Fasteoffermidler til klær og sko.

Søster Muku skal betale husleien av sin egen inntekt.

Mat for to uker fra biskopens lagerhus eller kjøpt ved hjelp av fasteoffermidler for å dekke de umiddelbare behovene.

Fyll ut baksiden av skjemaet

(Needs and Resources Analysis Norwegian) 5/00 (5/00) Printed in Germany 32290 170

Behov for hjelp til selvhjelp

Finn ut sammen med medlemmet hva som trengs for at han/hun skal bli selvhjulpen. Behovene fores opp nedenfor og kan omfatte husvære, arbeid, yrkesopplæring, utdanning osv.

Høyere permanent inntekt ved å styrke søster Mukus lille syforetak.
En nyere symaskin, kurs i å drive egen virksomhet.

Elektrisitet og et bedre hjem med møbler.

Bedre klær til familien. Dette kan komme i form av stoff og annet materiale, slik at søster Muku kan sy dem.

Hjelp til å planlegge og anlegge en kjøkkenhage som et supplement til kostholdet deres.

Sparing og hjemmelager.

Utdanning for barna.

Plan for hvordan behovet for hjelp til selvhjelp skal dekkes

Utarbeid sammen med medlemmet en plan for å bli selvhjulpen som innbefatter hvordan de nødvendige ressurser skal skaffes, og at de er tilgjengelige på riktig tidspunkt.

Med hjelp fra menighetens arbeidsspesialist vil søster Muku kontakte det lokale arbeidskontoret for å få hjelp. Hun vil ta arbeidskontorets kurs for selvstendig næringsdrivende og begynne å arbeide for å styrke sitt firma. Dette kan omfatte å søke et mikrokredittlån til å kjøpe en ny symaskin, få innlagt strøm og kjøpe stoffer og materiell. Hun vil gå på arbeidskontoret denne uken.

Familien til søster Mukus svoger vil passe det yngste barnet, slik at søster Muku kan ta opplæring og arbeide uforstyrret.

Søster Mukus besøkende lærerinner vil hjelpe henne å anlegge en liten kjøkkenhage i løpet av de neste to ukene. De to eldste barna vil stelle hagen. Biskopen bruker fasteoffermidler til å kjøpe frø.

Etter hvert som søster Mukus inntekt stiger, vil hun legge planer for å skaffe bedre klær, bolig og utdanning til barna. Hun vil også begynne å legge til side litt penger til fremtidige behov.

Biskopen kan fortsette å yte hjelp til mat frem til familiens inntekt har steget tilstrekkelig.

Søster Muku vil møte sine hjemmelærere og eldstenes quorumspresident regelmessig, slik at de kan evaluere hennes fremgang og tilby prestedømmets støtte, velsignelser og veiledning etter behov.

Arbeid eller tjeneste som skal utføres Før opp nedenfor de oppdrag som familiemedlemmer har akseptert til å arbeide for det de mottar av varer og tjenester, iden grad de er i stand til det.

1. Søster Muku vil ta arbeidskontorets kurs for selvstendig næringsdrivende og begynne å gjøre nødvendige tiltak for å styrke sitt lille firma.
2. Søster Muku vil sy klær til andre trengende medlemmer i menigheten ved hjelp av stoffer biskopen kjøper inn for fasteoffermidler.
3. De to eldste barna vil stelle kjøkkenhagen.

I tillegg til det ovenstående, vil søster Muku og hennes familie styrke seg selv åndelig ved å:

- Gå i kirken regelmessig.
- Ha regelmessig familiens skriftstudium, familiebønn og familiens hjemmeaften.

Underskrifter

Medlemmets underskrift

Dato

Biskopens underskrift

Dato

Merk: Betegnelsene biskop og menighet i dette skjemaet gjelder også grenspresident og gren.

32290 170

18 FAMILIENS HJEMMELAGER OG ØKONOMI

Mål

Hver deltaker vil bestemme seg for å bli mer selvhjulpne ved å bygge opp et hjemmelager og en økonomisk reserve.

Materiale til denne leksjonen

Ett eksemplar av *Forbered alt som er nødvendig – Familiens hjemmelager* (04008 170) til hver deltaker

Ett eksemplar av *Forbered alt som er nødvendig – Familiens økonomi* (04008 170) til hver deltaker

Uttalelse fra *Kirkens instruksjonshåndbok*

Be en deltaker om å lese følgende uttalelse:

«Frelseren har befalt Kirken og dens medlemmer å bli selvhjulpne og være uavhengig (se L&p 78:13-14). Vår himmelske Fader har gitt alle sine barn alt de har – deres talenter, evner og materielle ting – og har satt dem til forvaltere over disse velsignelsene (se L&p 104:11-13). For å utføre sin forvaltning med heder skulle medlemmer av Kirken bli selvhjulpne og bruke disse velsignelsene til å ta vare på seg selv og sin familie.» (*Kirkens instruksjonshåndbok, Bok 2 – Ledere i prestedømmet og hjelpeorganisasjonene* [1998], 257.)

Spørsmål

Still deltakerne følgende spørsmål:

- Hvordan kan Kirkens medlemmer bli mer selvhjulpne, som enkeltpersoner og som familier? (Svarene kan omfatte: Følge rettleiding fra Kirkens ledere. Skaffe seg utdanning. Holde seg fysisk sunne. Skaffe seg en god jobb. Lagre mat og vann. Forvalte sine økonomiske og materielle ressurser klokt. Øke sin åndelige, følelsesmessige og sosiale styrke.)

- Hvilke råd har Kirkens ledere gitt om det å forberede seg til dårligere tider? (Svarene kan omfatte: Ha et forråd av mat og vann. Ha en økonomisk reserve. Skaffe seg så mye utdanning som mulig.)

Spør deltakerne hva slags motgang Kirkens medlemmer i deres område kan møte. (Svarene kan omfatte: Naturkatastrofer. Hovedforsørgeren kan bli skadet eller miste livet. Tap av arbeid. Økonomiske nedgangstider. Uventet prisstigning på nødvendigheter som drivstoff, strøm og mat.)

Hovedpunkter

Hjelp deltakerne å forstå følgende punkter, og drøft dem etter behov:

1. For å bli mer selvhjulpne, skulle Kirkens medlemmer ha et grunnleggende forråd av mat og vann, samt ha litt oppsparte penger. For å gjøre dette skulle de:
 - Bygge opp et 3-måneders forråd av mat som de normalt spiser.
 - Lagre drikkevann.
 - Opprette en økonomisk reserve.
 - Bygge opp et større lager av mat (der dette er tillatt) som kan lagres i lengre tid, som f.eks. hvete, ris og bønner.
2. Kirken utgir veiledningen *Forbered alt som er nødvendig – Familiens hjemmelager*, som forklarer prinsippene for familiens hjemmelager.

Del ut et eksemplar av veiledningen til hver deltaker, og gjennomgå den sammen.

3. Gjennom omhyggelig planlegging og trofaste anstrengelser, kan de fleste medlemmer av Kirken gradvis bygge opp et matvarelager og en økonomisk reserve. President Gordon B. Hinckley har sagt: «Vi kan begynne svært

beskjedent. Vi kan begynne med et lager for en uke og gradvis utvide det til en måned og så til tre måneder. Jeg snakker nå om mat som dekker det grunnleggende behov. Som dere alle vet, er ikke dette noe nytt råd. Men jeg frykter at mange mener at et matlager for lang tid er så langt utenfor deres rekkevidde at de ikke gjør noen anstrengelse i det hele tatt. Begynn i det små, mine brødre, og arbeid gradvis mot et rimelig mål.» («Til menn i prestedømmet», *Liahona*, nov. 2002, s. 56.)

4. Kirkens medlemmer skulle unngå å handle i panikk eller gå til ekstreme skritt i for å lagre mat. President Hinckley har sagt: «La oss følge rådene vi stadig har fått i over 60 år og samle litt mat som kan holde liv i oss i en krisesituasjon. Men la oss ikke få panikk eller gå til ytterligheter. La oss være forsiktige på alle måter. Og la oss fremfor alt, mine brødre og søstre, gå frem med tro på den levende Gud og hans elskede Sønn.» («Tiden vi lever i», *Liahona*, jan. 2002, s. 83.)
5. For å bli mer selvhjulpne skulle Kirkens medlemmer forvalte sine midler klokt, slik at de kan forsørge seg selv, sin familie og andre. For å gjøre dette skulle de:
 - Betale tiende og offergaver.
 - Unngå unødig gjeld.
 - Sette opp og bruke et budsjett.
 - Opprette en økonomisk reserve.
 - Lære familien prinsippene for økonomisk styring.

6. Kirken utgir veiledningen *Forbered alt som er nødvendig – Familiens økonomi*, som forklarer prinsippene for familiens økonomi.

Del ut et eksemplar av veiledningen til hver deltaker, og gjennomgå den sammen.

7. Klok bruk av våre økonomiske ressurser gir oss fred i sinnet, til tross for økonomisk usikkerhet. President Hinckley har lovet: «Hvis dere har betalt deres gjeld, hvis dere har penger i reserve, selv om det ikke er så mye, vil dere om uværet skulle bryte løs over hodet på dere, ha tak over hodet for deres hustru og barn og fred i hjertet... Jeg ønsker å understreke dette så sterkt jeg kan.» («Til guttene og mennene», *Liahona*, jan. 1999, s. 66.)
8. Du finner mer informasjon om familiens hjemmelager og økonomi på Kirkens velferdsnettsted, www.providentliving.lds.org. Nettstedet inneholder nyttige hjelpemidler for å hjelpe Kirkens medlemmer å lagre mat og vann, kvitte seg med gjeld og sette opp et familiebudsjett.

Oppgave

Utfordre deltakerne til å:

- Evaluere sitt nåværende hjemmelager og sin økonomiske reserve.
- Legge planer for å begynne eller fortsette med å bygge opp et lager av nødvendige matvarer og en økonomisk reserve.

Bær vitnesbyrd om de velsignelser som følger av å adlyde rådene fra Kirkens ledere om å forberede oss og familien på vanskelige tider.